

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

Bruxelles, 9 septembrie 2026
(OR. en)

2016/0397(COD)

PE-CONS 29/26

EMPL 107
SOC 241
CODEC 850

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004

REGULAMENTUL (UE) 2026/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din ...

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004
privind coordonarea sistemelor de securitate socială
și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii
de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004

(Text cu relevanță pentru SEE și Elveția)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 48,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 345, 13.10.2017, p. 85.

² JO C 342, 12.10.2017, p. 65.

³ Poziția Parlamentului European din 7 iulie 2026 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din ...

întrucât:

- (1) Un sistem modernizat de coordonare a securității sociale a început să fie aplicat de la 1 mai 2010, pe baza Regulamentelor (CE) nr. 883/2004⁴ și (CE) nr. 987/2009⁵ ale Parlamentului European și ale Consiliului.
- (2) Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 au fost modificate prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁶, în special în ceea ce privește stabilirea legislației aplicabile și prestațiile de șomaj, precum și pentru a efectua adaptări tehnice trimiterilor la legislația națională din anexele la Regulamentul (CE) nr. 883/2004.

⁴ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/883/oj>).

⁵ Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, 30.10.2009, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/987/oj>).

⁶ Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 (JO L 149, 8.6.2012, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/465/oj>).

- (3) Din evaluările și discuțiile din cadrul Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială (denumită în continuare „Comisia administrativă”) a reieșit că, în domeniul prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung, al prestațiilor de șomaj și al prestațiilor familiale, procesul de modernizare ar trebui să continue pentru ca normele privind respectivele prestații să devină mai echitabile, mai clare și mai ușor de aplicat, prin intermediul unor schimburi de experiență și al unor schimburi de bune practici administrative. Pentru a facilita astfel de schimburi, ar trebui să fie promovată și utilizarea de noi tehnologii.
- (4) Este în continuare esențial ca normele de coordonare să țină pasul cu evoluțiile contextului juridic și societal în care se aplică, facilitând în continuare exercitarea drepturilor cetățenilor și asigurând totodată claritate juridică, o repartizare corectă și echitabilă a sarcinii financiare între instituțiile statelor membre implicate, simplitate administrativă și asigurarea aplicării normelor.
- (5) Prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung nu au fost până în prezent incluse în mod explicit în domeniul de aplicare material al Regulamentului (CE) nr. 883/2004, însă au fost, în principiu, coordonate în concordanță cu normele aplicabile prestațiilor de boală, ceea ce a condus la o lipsă de securitate juridică atât pentru instituții, cât și pentru persoanele care solicită prestații pentru îngrijirea pe termen lung. Este necesar să se elaboreze, în cadrul regulamentului respectiv, un cadru juridic stabil, adecvat pentru prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung, continuându-se coordonarea prestațiilor de boală, ca regulă generală, și incluzând o definiție clară și o listă a unor astfel de prestații.

- (6) În domeniul prestațiilor de șomaj, normele privind cumularea perioadelor de asigurare ar trebui să fie aplicate în mod uniform de către toate statele membre.
- (7) Pentru a se asigura o legătură reală între persoana aflată în șomaj și piața muncii din statul membru care acordă prestațiile de șomaj, ar trebui ca normele privind cumularea perioadelor în vederea dobândirii dreptului la prestații de șomaj, cu excepția lucrătorilor transfrontalieri aflați în șomaj total astfel cum sunt menționați la articolul 65 alineatele (2), (3) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, să fie supuse condiției ca persoana asigurată să fi realizat cel mai recent o perioadă neîntreruptă de cel puțin o lună de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă în statul membru respectiv și să fi contribuit astfel la finanțarea sistemului de prestații de șomaj al statului membru respectiv în cursul unei perioade predefinite. În cazul în care nu a fost realizată o astfel de perioadă în statul membru al celei mai recente asigurări, încadrări în muncă sau activități independente, statul membru în care persoana respectivă a realizat anterior o perioadă de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă ar trebui să devină statul competent, cu condiția ca persoana să fi realizat o perioadă neîntreruptă de cel puțin o lună în respectivul stat membru. Înregistrarea la serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru al celei mai recente asigurări ar trebui să aibă același efect ca înregistrarea la serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru în care persoana aflată în șomaj a fost asigurată anterior. În cazul în care persoana nu a realizat perioada necesară în niciunul dintre statele membre respective, statul membru al celei mai recente asigurări, încadrări în muncă sau activități independente ar trebui să devină statul competent.

- (8) Pentru a oferi mai multe oportunități persoanelor aflate în șomaj care se deplasează în alt stat membru pentru căutarea unui loc de muncă și mai multe șanse de reintegrare pe piața muncii, precum și pentru a soluționa problema necorelării competențelor la nivel transfrontalier, statele membre ar trebui să poată decide să se prevaleze de posibilitatea de a prelungi perioada de export al prestațiilor de șomaj până la sfârșitul perioadei în care persoana are dreptul la prestații.

- (9) Persoanele aflate în șomaj care, pe durata desfășurării celei mai recente activități, au avut reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent și care continuă să aibă reședința în acel alt stat membru sau se întorc acolo ar trebui să primească prestații în conformitate cu legislația statului membru competent, cu condiția de a fi realizat perioade neîntrerupte de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă de cel puțin 22 de săptămâni în statul membru al celei mai recente activități (denumită în continuare „perioada de afiliere”). Numai perioadele neîntrerupte de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate în temeiul legislației statului membru competent ar trebui să fie luate în considerare în scopul calculării perioadei de afiliere. Sub rezerva realizării perioadei de afiliere, statul membru competent este cel care evaluează dacă persoana îndeplinește condițiile pentru a avea dreptul la prestații de șomaj prevăzute de legislația sa națională, ca și cum persoana ar avea reședința în respectivul stat membru. Persoana ar trebui să respecte obligațiile prevăzute de legislația aplicabilă a statului membru competent. Dacă persoana decide să se pună la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă dintr-un alt stat membru pentru a căuta un loc de muncă acolo, aceasta ar trebui să respecte condițiile prevăzute de legislația respectivului stat membru și să facă obiectul procedurii de control organizate în acesta. Instituția din statul membru în care s-a deplasat persoana aflată în șomaj ar trebui să furnizeze lunar statului membru competent informații relevante cu privire la monitorizarea situației persoanei aflate în șomaj, în special să informeze dacă aceasta este încă înregistrată la serviciile de ocupare a forței de muncă și respectă procedurile organizate de verificare și de activare sau de plasare a forței de muncă.

- (10) În cadrul punerii în aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 și în conformitate cu obligația de informare reciprocă și cooperare, instituțiile statelor membre ar trebui, printre altele, să facă schimb de date necesare pentru a detecta modificări ale circumstanțelor relevante în ceea ce privește drepturile și obligațiile persoanelor în cauză în temeiul Regulamentului (CE) nr. 883/2004. Statele membre ar putea decide să utilizeze și mai mult mijloacele electronice pentru a îndeplini mai bine obligația de informare reciprocă și cooperare.

- (11) Piața forței de muncă din Luxemburg se caracterizează printr-o serie de trăsături specifice. Lucrătorii frontalieri reprezintă o proporție foarte importantă din ansamblul populației active din Luxemburg, care depășește cu mult proporția de lucrători frontalieri din populația activă a altor state membre. Se preconizează că introducerea noilor norme referitoare la lucrătorii frontalieri și transfrontalieri va impune o sarcină administrativă foarte mare asupra autorității publice luxemburgheze din domeniul ocupării forței de muncă, din cauza unei creșteri semnificative a numărului de lucrători frontalieri pentru care aceasta ar deveni instituția competentă. Prin urmare, este oportun să se acorde Luxemburgului o perioadă de tranziție suplimentară, în cursul căreia să se aplice în continuare articolele 65 și 86 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, articolele 56 și 70 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 și anexa 5 la acesta, în versiunea aflată în vigoare înainte de ... [data intrării în vigoare a Regulamentului de modificare], pentru a acorda timpul necesar pentru luarea tuturor măsurilor pregătitoare necesare unei tranziții fără probleme de la actualul cadru de reglementare la noile norme și pentru adaptarea sistemului de securitate socială. În cursul respectivei perioade de tranziție, articolul 56a din Regulamentul (CE) nr. 987/2009, care este introdus prin prezentul regulament, nu ar trebui să se aplice în cazul Luxemburgului.
- (12) Având în vedere hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-347/12, *Wiering*⁷, în scopul calculării suplimentului diferențial, există două categorii de prestații familiale de același tip, și anume prestațiile familiale în bani care sunt destinate în principal să înlocuiască venitul care nu este obținut în timpul perioadelor de creștere a copilului și toate celelalte prestații familiale.

⁷ Hotărârea Curții de Justiție din 13 iunie 2014, *Wiering*, C-347/12, ECLI:EU:C:2014:300.

- (13) Prestațiile familiale în bani destinate în principal să înlocuiască venitul neobținut, în totalitate sau în parte, ori venitul pe care persoana nu îl poate obține în timpul perioadelor de creștere a copilului sunt concepute pentru a satisface nevoile individuale sau personale ale părintelui care intră sub incidența legislației statului membru competent și, prin urmare, acestea pot fi distinse de alte prestații familiale, întrucât sunt destinate să asigure părintelui o compensație pentru pierderea de venit sau salariu pe durata perioadei dedicate creșterii copilului, și nu numai să acopere cheltuielile familiale generale.
- (14) În vederea modificării în timp util a Regulamentelor (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 pentru a integra evoluțiile naționale, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexelor la Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁸. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

⁸ JO L 123, 12.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (15) Pentru a sprijini statele membre în eforturile lor de combatere a fraudei și a erorilor în aplicarea normelor de coordonare, este necesar să se stabilească un temei juridic suplimentar pentru prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanelor care intră sub incidența Regulamentelor (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁹. Astfel, un stat membru ar putea să compare datele deținute de instituțiile sale competente cu cele deținute de alte state membre, pentru a identifica erori sau inconsecvențe care necesită investigații suplimentare.
- (16) Pentru a accelera procedura de verificare și retragere a documentelor în cazuri de fraudă sau eroare, este necesar să se consolideze colaborarea și schimbul de informații dintre instituția emitentă și instituția care solicită o retragere. În cazul în care există îndoieli cu privire la valabilitatea unui document sau cu privire la corectitudinea elementelor justificative, este în interesul statelor membre și al persoanelor vizate ca instituțiile în cauză să ajungă la un acord într-un interval de timp rezonabil.
- (17) Ar trebui să existe o procedură detaliată de cooperare în cazul în care există îndoieli cu privire la valabilitatea documentelor referitoare la legislația în materie de securitate socială aplicabilă titularului documentelor respective. Este totodată necesar să se prevadă norme suplimentare privind retroactivitatea atunci când un document este retras sau rectificat. Aceasta include situațiile în care statele membre în cauză ar trebui să ia în calcul încheierea unui acord în temeiul articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 pentru o parte din perioadele pe care le vizează documentul sau toate aceste perioade.

⁹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (18) Pentru a asigura funcționarea efectivă și eficientă a normelor de coordonare, este necesar să se clarifice normele pentru stabilirea legislației aplicabile în cazul angajaților care își desfășoară activitatea economică în două sau mai multe state membre, cu scopul de a asigura într-o mai mare măsură condiții egale cu cele care se aplică persoanelor care sunt trimise să desfășoare o activitate economică pe teritoriul unui singur stat membru.
- (19) Legătura cu sistemul de securitate socială al statului membru de origine al angajaților trimiși în alt stat membru ar trebui să fie consolidată prin prevederea unei perioade minime de afiliere prealabilă.
- (20) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a articolelor 12 și 13 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și a normelor privind recuperarea prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 987/2009, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁰.

¹⁰ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (21) În cazul în care un stat membru nu este în măsură să notifice costul mediu anual pe persoană pentru fiecare grupă de vârstă pentru un an de referință în termenul prevăzut, statul membru ar trebui să poată depune cereri pentru anul respectiv pe baza costurilor medii anuale pentru anul imediat anterior publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Rambursarea cheltuielilor pentru prestații în natură pe baza unor sume fixe ar trebui să fie cât mai apropiată posibil de cheltuielile reale. O derogare de la obligația de notificare ar trebui să facă obiectul autorizării de către Comisia administrativă și nu ar trebui să fie acordată în doi ani consecutivi.
- (22) Procedura de compensare care se aplică în situațiile în care legislația unui stat membru a fost aplicată cu titlu provizoriu în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 ar trebui să fie extinsă la cazuri în care o instituție nu a avut competența de a acorda prestații sau de a încasa cotizații. Totodată, în contextul respectiv, este necesar să nu se aplice dispoziții naționale divergente privind prescripția, pentru a se asigura că nu este împiedicată decontarea retroactivă între instituții prin termene incompatibile prevăzute în legislația națională, stabilindu-se, în același timp, un termen uniform de prescripție de trei ani calculat în sens regresiv de la începerea procedurii de dialog menționate la articolul 5 alineatele (3) și (4) și la articolul 6 alineatul (3) din regulamentul respectiv, pentru a se asigura că procedura de soluționare a litigiilor nu este obstrucționată.

- (23) Recuperarea efectivă constituie un mijloc de prevenire și de combatere a abuzurilor și a fraudelor și de asigurare a bunei funcționări a sistemelor de securitate socială. Procedurile de recuperare prevăzute în titlul IV capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 se bazează pe procedurile și normele prevăzute în Directiva 2008/55/CE a Consiliului¹¹. Directiva respectivă a fost înlocuită de Directiva 2010/24/UE a Consiliului¹², care a introdus un instrument uniform care să fie utilizat pentru măsurile de executare, precum și un formular-tip pentru notificarea instrumentelor și a măsurilor referitoare la creanțe. În cadrul unui proces de revizuire efectuat de Comisia administrativă, majoritatea statelor membre au considerat că este avantajos să se utilizeze un instrument uniform în ceea ce privește executarea, similar celui prevăzut de Directiva 2010/24/UE. Prin urmare, este necesar ca normele privind asistența reciprocă pentru recuperarea creanțelor în domeniul securității sociale să reflecte noile măsuri din Directiva 2010/24/UE, astfel încât să se asigure o recuperare mai eficientă și o bună funcționare a regulilor de coordonare.

¹¹ Directiva 2008/55/CE a Consiliului din 26 mai 2008 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri (JO L 150, 10.6.2008, p. 28, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/55/oj>).

¹² Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri (JO L 84, 31.3.2010, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj>).

- (24) Pentru a se ține cont de modificările juridice din anumite state membre și din Regatul Unit¹³ și pentru a se garanta securitatea juridică pentru părțile interesate, ar trebui să fie modificate anexele la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și la Regulamentul (CE) nr. 987/2009.
- (25) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁴ și a emis un aviz la 8 mai 2017.
- (26) Deși o serie de dispoziții din prezentul regulament pot fi aplicate imediat, întrucât nu necesită punerea în aplicare, este oportun să se prevadă o dată ulterioară de aplicare pentru anumite dispoziții ale prezentului regulament, pentru ca statele membre să beneficieze de timp suficient pentru punerea în aplicare a acestora,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

¹³ Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a încetat să mai fie stat membru la 31 ianuarie 2020. În temeiul Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 continuă să se aplice Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și pe teritoriul acestora în ceea ce privește persoanele menționate la articolele 30, 32 și 33 din acordul respectiv.

¹⁴ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2001/45/oj>).

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul considerent:

„(2a) Articolele 45 și 48 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) garantează libera circulație a lucrătorilor, care implică eliminarea oricărei discriminări pe motiv de cetățenie, și prevăd adoptarea măsurilor necesare în domeniul securității sociale pentru a asigura respectiva libertate. În plus, în temeiul articolului 21 din TFUE, orice cetățean al Uniunii are dreptul de liberă circulație și sedere pe teritoriul statelor membre, sub rezerva limitărilor și condițiilor prevăzute de tratate și de dispozițiile adoptate în vederea aplicării acestora.”

2. Considerentul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cadrul unei astfel de coordonări, este necesar să se garanteze pentru persoanele în cauză egalitatea de tratament în Uniune, în temeiul diferitelor legislații interne.

(5a) În aplicarea principiului egalității de tratament prevăzut în prezentul regulament, este necesar să se respecte jurisprudența Curții de Justiție. Curtea de Justiție a interpretat principiul respectiv și relația dintre prezentul regulament și, printre altele, Directiva 2004/38/CE în hotărârile sale pronunțate în cauzele C-140/12, *Brey*^{*}, C-333/13, *Dano*^{**}, C-67/14, *Alimanovic*^{***}, C-299/14, *Garcia-Nieto*^{****} și C-308/14, *Comisia/Regatul Unit*^{*****}.

- (5b) Statele membre ar trebui să se asigure că cetățenii mobili ai Uniunii, inactivi din punct de vedere economic, nu sunt împiedicați să îndeplinească condiția de a dispune de o asigurare de sănătate completă în statul membru gazdă, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2004/38/CE. Aceștia ar trebui să poată, în conformitate cu dreptul intern și practicile naționale, să contribuie în mod proporțional la un sistem de asigurări de sănătate complete dacă nu pot îndeplini altfel criteriile relevante pentru accesul la o asigurare de sănătate completă în statul membru unde locuiesc în mod normal.

* Hotărârea Curții de Justiție din 19 septembrie 2013, *Brey*, C-140/12, ECLI:EU:C:2013:565.

** Hotărârea Curții de Justiție din 8 noiembrie 2014, *Dano*, C-333/13, ECLI:EU:C:2014:2358.

*** Hotărârea Curții de Justiție din 15 septembrie 2015, *Alimanovic*, C-67/14, ECLI:EU:C:2015:597.

**** Hotărârea Curții de Justiție din 25 februarie 2016, *García-Nieto*, C-299/14, ECLI:EU:C:2016:114.

***** Hotărârea Curții de Justiție din 14 iunie 2016, C-308/14, *Comisia/Regatul Unit*, ECLI:EU:C:2016:436.”

3. Considerentul 18b se înlocuiește cu următorul text:

„(18b) În subpartea FTL din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 965/2012 al Comisiei*, conceptul de «bază de reședință» pentru membrii echipajului de zbor și ai echipajului de cabină este definit drept locul repartizat membrului echipajului de un operator, unde membrul echipajului își începe și își încheie în mod normal perioada de serviciu sau o serie de perioade de serviciu și unde, în condiții normale, operatorul nu este responsabil cu asigurarea cazării membrului echipajului în cauză.

* Regulamentul (UE) nr. 965/2012 al Comisiei din 5 octombrie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la operațiunile aeriene în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 296, 25.10.2012, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/965/oj>).”

4. Considerentul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„(24) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung pentru persoanele asigurate și membrii familiilor acestora ar trebui, în principiu, să continue să fie coordonate în concordanță cu normele aplicabile prestațiilor de boală. Cu toate acestea, respectivele norme ar trebui să țină seama de natura specifică a prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung. De asemenea, este necesar să se prevadă dispoziții specifice în cazul cumulului de prestații pentru îngrijirea pe termen lung în natură și în bani.

(24a) Prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung se referă numai la prestațiile care au scopul principal de a răspunde nevoilor de îngrijire ale unei persoane care, din cauza unei deficiențe cauzate, de exemplu, de vârstă, de dizabilitate sau de boală, necesită într-o măsură considerabilă asistență din partea altor persoane pentru desfășurarea activităților esențiale din viața de zi cu zi pentru o perioadă îndelungată. În plus, prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung se referă numai la acele prestații care pot fi considerate prestații de securitate socială în sensul prezentului regulament. În concordanță cu jurisprudența Curții de Justiție, de exemplu în cauza C-433/13, *Comisia/Republica Slovacă*^{*}, prestațiile de securitate socială sunt prestații acordate fără vreo evaluare individuală și discreționară a nevoilor personale ale beneficiarilor, pe baza unei poziții definite de lege. Prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung ar trebui, prin urmare, să fie interpretate în consecință. În special, prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung nu ar trebui să includă asistența socială sau medicală. Prestațiile acordate pe o bază discreționară, după o evaluare individuală a nevoilor personale ale solicitantului, nu sunt considerate prestații pentru îngrijirea pe termen lung în sensul prezentului regulament.

^{*} Hotărârea Curții din 16 septembrie 2015, *Comisia/Republica Slovacă*, C-433/13, ECLI:EU:C:2015:602.”

5. Se introduc următoarele considerente:

„(32a) Statele membre sunt cele care decid dacă prelungesc sau nu perioada de șase luni prevăzută la articolul 64 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament, în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu hotărârea Curții de Justiție în cauza C-551/16, *Klein Schiphorst**.

(32b) Articolul 45 din TFUE garantează libera circulație a lucrătorilor în Uniune și interzice orice discriminare pe motiv de cetățenie între lucrătorii din statele membre în ceea ce privește, printre altele, încadrarea în muncă. În temeiul Regulamentului (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului**, lucrătorii frontaliери trebuie, de asemenea, să beneficieze de astfel de drepturi fundamentale fără discriminare. Articolul 5 din regulamentul respectiv prevede că resortisantul unui stat membru care caută un loc de muncă pe teritoriul altui stat membru beneficiază pe teritoriul acestuia de aceeași asistență ca aceea acordată de către oficiile de ocupare a forței de muncă propriilor resortisanți care caută un loc de muncă.

(32c) Decizia 573/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului^{***} instituie o rețea a serviciilor publice de ocupare a forței de muncă (SPOFM) la nivelul Uniunii, cu scopul de a încuraja cooperarea între statele membre în materie de ocupare a forței de muncă în domeniile care țin de responsabilitatea SPOFM, inclusiv prin sprijinirea unei mobilități geografice și ocupaționale voluntare mai mari pe baze echitabile, pentru a răspunde nevoilor specifice ale pieței forței de muncă.

* Hotărârea Curții din 21 martie 2018, *J. Klein Schiphorst*, C-551/16, ECLI:EU:C:2018:200.

** Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO L 141, 27.5.2011, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/492/oj>).

*** Decizia nr. 573/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind cooperarea consolidată între serviciile publice de ocupare a forței de muncă (SPOFM) (JO L 159, 28.5.2014, p. 32, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/2014/573\(2\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/2014/573(2)/oj)).”

6. Se introduc următoarele considerente:

„(35a) În scopul calculării suplimentului diferențial, prezentul regulament ține seama de hotărârea Curții de Justiție în cauza C-347/12, *Wiering*^{*}, oferind în același timp clarificările și simplificările necesare. Ținând seama de natura specifică a diverselor prestații familiale din statele membre, ar trebui să se facă distincție între două categorii de prestații familiale, în funcție de scopul lor principal, de obiectivele lor și de baza pe care sunt acordate.

(35b) Prestațiile familiale în bani destinate în principal să înlocuiască venitul neobținut, în totalitate sau în parte, sau venitul pe care persoana nu îl poate obține în timpul perioadelor de creștere a copilului pot fi considerate diferite de alte prestații familiale care au ca scop să acopere cheltuielile familiale. Deoarece astfel de prestații ar putea fi considerate ca fiind drepturi individuale și personale ale părintelui care intră sub incidența legislației statului membru competent, ar trebui ca acestea să poată fi rezervate exclusiv părintelui în cauză. Astfel de prestații individuale sunt enumerate în partea I a anexei XIII la prezentul regulament. Statul membru cu competență secundară ar trebui să poată să nu aplice normele de prioritate în cazul cumulului de drepturi la prestații familiale în temeiul legislației statului membru competent și în temeiul legislației statului membru de reședință al membrilor de familie. În cazul în care nu aplică normele de prioritate, un stat membru trebuie să facă acest lucru în mod consecvent pentru toate persoanele îndreptățite aflate într-o situație similară și trebuie să figureze în partea II a anexei XIII.

(35c) Prezentul regulament ține seama de Regulamentul nr. 4/2009** al Consiliului, după caz.

* Hotărârea Curții de Justiție din 13 iunie 2014, *Wiering*, C-347/12, ECLI:EU:C:2014:300.

** Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (JO L 7, 10.1.2009, p. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/reg/2009/4\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/2009/4(1)/oj)).”

7. Se introduce următorul considerent:

„(39a) Acquis-ul relevant al Uniunii în materie de protecție a datelor, în special Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului*, se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament.

* Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).”

8. Se introduc următoarele considerente:

„(40a) În concordanță cu principiile prevăzute la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului*, statele membre trebuie să se asigure că angajatorii sau persoanele în cauză, sub rezerva stabilirii procedurilor relevante, pot accesa și completa integral online o cerere de stabilire a legislației aplicabile în materie de securitate socială. O procedură integral online include o confirmare de primire automată, cu excepția cazului în care rezultatul procedurii este transmis imediat. Procedura ar trebui să fie ușor de utilizat. Prezentul regulament impune statelor membre să crească treptat utilizarea noilor tehnologii pentru schimbul, accesarea și prelucrarea datelor necesare pentru aplicarea normelor de coordonare a securității sociale. Respectivele norme includ procedurile menționate la articolele 15, 16 și 19 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009.

(40b) Având în vedere obiectivul legislației privind coordonarea sistemelor de securitate socială din Uniune, deși statele membre au responsabilitatea de a respecta obligațiile care decurg din dreptul Uniunii în domeniile reglementate de prezentul regulament și de Regulamentul (CE) nr. 987/2009, eventualele măsuri împotriva încălcării acestor obligații nu ar trebui să împiedice exercitarea liberei circulații în Uniune. În special, măsurile pentru abordarea unei situații de nerespectare a obligațiilor prevăzute la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009, care impun ca înainte de a iniția o activitate într-un alt stat membru să fie notificată instituția competentă a statului membru a cărui legislație este aplicabilă și să se solicite atestatul menționat la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009, nu trebuie să determine restricții nejustificate și disproporționate a exercitării liberei circulații de către persoanele în cauză. Nerespectarea obligațiilor respective nu conduce automat la o schimbare a legislației naționale aplicabile, care ar trebui să fie stabilită în conformitate cu titlul II din prezentul regulament. În plus, respectivele obligații ar trebui să fie interpretate și puse în aplicare în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție referitoare la atestatul privind legislația aplicabilă, care este eliberat de obicei sub forma certificatului cunoscut sub denumirea de document portabil A1 (PDA1) și sub forma predecesorului său, certificatul E-101.

(40c) Pentru a se asigura că normele de coordonare a securității sociale rămân adecvate scopului, este important să se țină seama de progresele tehnologice și de avantajele digitalizării, în special în eficientizarea și simplificarea schimbului de informații între instituțiile competente. Progresele tehnologice înregistrate în materie de coordonare a securității sociale, cum ar fi un sistem electronic european de schimb de informații privind securitatea socială, implementat pe deplin și funcțional, pot contribui la simplificarea procesului și la respectarea articolului 15 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009. Digitalizarea procesului de solicitare și primire a atestatelor de securitate socială, inclusiv a atestatului privind legislația aplicabilă, va fi un alt pas important către o soluție care să permită verificarea în timp real a atestatelor respective la nivel transfrontalier, dând posibilitatea de a confirma rapid valabilitatea acestora. Comisia și statele membre colaborează îndeaproape pentru a progresa cu digitalizarea unor astfel de interacțiuni între persoane și organisme publice, cum ar fi, de exemplu, prin inițiativa privind Pașaportul european de securitate socială. Portofelele europene pentru identitatea digitală, instituite prin Regulamentul (UE) 2024/1183 al Parlamentului European și al Consiliului^{**}, pot deveni un sistem digital care să faciliteze identificarea și verificarea la nivel transfrontalier sigură și simplă pentru utilizatori.

(40d) Statele membre ar trebui să investească în continuare în digitalizarea sistemelor lor de securitate socială, după caz, printre altele în vederea asigurării unei experiențe digitale fără sincope pentru cetățenii mobili și întreprinderile mobile. În acest scop, statele ar putea folosi instrumentele de finanțare disponibile ale Uniunii. După caz, ar trebui să se profite de o astfel de finanțare pentru a sprijini reformele relevante la nivel național care sunt necesare pentru a promova aplicarea corespunzătoare a prezentului regulament și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 și pentru a combate fraudă și erorile, inclusiv prin îmbunătățirea colectării și raportării datelor.

(40e) Scopul Autorității Europene a Muncii (ELA) este, printre altele, de a sprijini statele membre și Comisia în aplicarea efectivă și asigurarea respectării dreptului Uniunii în domeniul mobilității forței de muncă și coordonarea sistemelor de securitate socială din Uniune, contribuind astfel, în limitele mandatului său, la asigurarea unei mobilități juste a forței de muncă în întreaga Uniune. În temeiul Regulamentului (UE) 2019/1149 al Parlamentului European și al Consiliului^{**}, ELA facilitează și dezvoltă cooperarea dintre statele membre, inclusiv prin facilitarea inspecțiilor concertate și comune, care ar putea viza și respectarea obligației de notificare și depistarea abuzurilor legate de excepțiile de la respectiva obligație, precum și prin facilitarea cooperării și accelerării schimbului de informații între statele membre. ELA promovează eventuala utilizare a mecanismelor de schimb electronic și a bazelor de date între statele membre pentru a simplifica accesul la date în timp real și a depista fraudele și poate sugera posibile îmbunătățiri în utilizarea respectivelor mecanisme și baze de date.

-
- * Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).
- ** Regulamentul (UE) 2024/1183 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 în ceea ce privește instituirea cadrului european pentru identitatea digitală (JO L, 2024/1183, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj>).
- *** Regulamentul (UE) 2019/1149 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de instituire a unei Autorități Europene a Muncii, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004, a Regulamentului (UE) nr. 492/2011 și a Regulamentului (UE) 2016/589 și de abrogare a Deciziei (UE) 2016/344 (JO L 186, 11.7.2019, p. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1149/oj>).”

9. Se introduce următorul considerent:

„(46) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și de Convenția europeană a drepturilor omului și trebuie să fie pus în aplicare în conformitate cu respectivele drepturi și principii.”.

10. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) la litera (i) punctul 1, subpunctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) în ceea ce privește prestațiile în natură în temeiul titlului III capitolul 1, orice persoană definită sau recunoscută ca membru de familie sau desemnată ca membru al gospodăriei de legislația statului membru în care își are reședința;”;

(b) la litera (va), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) în sensul titlului III capitolul 1, în ceea ce privește prestațiile de boală, de maternitate și de paternitate asimilate, prestațiile în natură prevăzute în legislația unui stat membru menite să acopere, să pună la dispoziție, să plătească direct sau să ramburseze costul îngrijirilor medicale și al produselor și serviciilor auxiliare tratamentului.”;

(ia) în sensul titlului III capitolul 1, în ceea ce privește prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung, prestațiile în natură prevăzute în legislația unui stat membru menite să acopere, să pună la dispoziție, să plătească direct sau să ramburseze costul îngrijirii pe termen lung menționate la litera (vb) de la prezentul articol;”;

(c) se introduce următoarea literă:

„(vb) «prestații pentru îngrijirea pe termen lung» înseamnă prestații în natură sau în bani, menite să acopere nevoile de îngrijire ale unei persoane care, din cauza unei deficiențe, necesită într-o măsură considerabilă asistență pentru o perioadă lungă de timp din partea unei sau unor alte persoane pentru activitățile de bază ale vieții de zi cu zi pentru a-i sprijini autonomia personală, incluzând prestațiile acordate în același scop persoanei care furnizează o astfel de asistență;”.

11. La articolul 3 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) prestațiile de boală și pentru îngrijirea pe termen lung;”.

12. La articolul 9, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre notifică în scris Comisiei declarațiile făcute în conformitate cu articolul 1 litera (l), legislațiile și regimurile prevăzute la articolul 3, convențiile la care sunt parte astfel cum se menționează la articolul 8 alineatul (2), prestațiile minime menționate la articolul 58, precum și orice modificări de fond ale acestora. Astfel de notificări indică data de la care prezentul regulament se va aplica regimurilor specificate de statele membre.”

13. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În sensul prezentului titlu, persoanele cărora li se acordă o prestație în bani ca urmare sau ca o consecință a desfășurării unei activități salariate sau independente se consideră că desfășoară activitatea respectivă. Prezenta dispoziție nu se aplică în cazul pensiei de invaliditate, al pensiei pentru limită de vârstă sau al pensiei de urmaș, în cazul indemnizațiilor pentru accidente de muncă sau boli profesionale ori al prestațiilor în bani pentru îngrijirea pe termen lung acordate persoanei care are nevoie de îngrijire.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) O activitate desfășurată în calitate de membru al echipajului de comandă sau al echipajului de cabină care furnizează servicii de transport aerian de pasageri sau de mărfuri este considerată a fi o activitate desfășurată în statul membru în care se află baza de reședință, în sensul definiției din subpartea FTL din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 965/2012.”

14. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Reguli speciale

- (1) O persoană care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru și care este trimisă de angajatorul respectiv în alt stat membru cu scopul de a lucra pentru angajatorul respectiv continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească 24 de luni și ca persoana să nu înlocuiască o altă persoană salariată trimisă în temeiul prezentului alineat sau o persoană care desfășoară o activitate independentă astfel cum este menționată la alineatul (2).
- (2) O persoană care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă într-un stat membru și care se deplasează în alt stat membru pentru a desfășura o activitate similară continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească 24 de luni și ca persoana să nu înlocuiască o altă persoană salariată trimisă în temeiul alineatului (1) sau o persoană care desfășoară o activitate independentă astfel cum este menționată la prezentul alineat.

- (3) În cazul în care o persoană salariată astfel cum este menționată la alineatul (1) sau o persoană care desfășoară o activitate independentă astfel cum este menționată la alineatul (2) nu își încheie activitatea în celălalt stat membru și este înlocuită de o altă persoană, celelalte persoane i se aplică în continuare legislația statului membru din care este trimisă sau în care își desfășoară în mod obișnuit activitatea independentă, cu condiția ca durata totală a activității desfășurate de toate persoanele în cauză în celălalt stat membru să nu depășească 24 de luni și ca celelalte condiții prevăzute la alineatul (1) sau (2) să fie îndeplinite.”

15. La articolul 13, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(4a) O persoană care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru în timp ce primește prestații de șomaj din partea unui alt stat membru este supusă legislației din statul membru care plătește prestațiile de șomaj.

- (5) În sensul legislației stabilite în conformitate cu aceste dispoziții, persoanele prevăzute la alineatele (1)-(4a) sunt tratate ca și cum și-ar desfășura toate activitățile salariate sau independente și și-ar realiza toate veniturile în statul membru interesat.”

16. La titlul III, titlul capitolului 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Prestațiile de boală, pentru îngrijirea pe termen lung, de maternitate și de paternitate asimilate”.

17. La articolul 19, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cu excepția cazului în care alineatul (2) prevede altfel, o persoană asigurată și membrii familiei acesteia care se află într-un alt stat membru decât statul membru competent sunt îndreptățite la prestații în natură care devin necesare din motive medicale sau ca urmare a nevoii de îngrijire pe termen lung în timpul șederii lor, luându-se în considerare natura prestațiilor și durata estimată a șederii. Prestațiile respective se acordă, în numele instituției competente, de instituția statului membru de ședere, în conformitate cu dispozițiile legislației respectivului stat membru, ca și cum persoana în cauză ar fi asigurată în temeiul respectivei legislații.”

18. La articolul 20, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, o persoană asigurată care se deplasează în alt stat membru pentru a beneficia, în timpul șederii, de prestațiile în natură astfel cum sunt menționate la articolul 1 litera (va) punctul (i) solicită autorizare din partea instituției competente.”

19. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Cotizațiile titularilor de pensii

- (1) Instituția unui stat membru care este responsabilă, în temeiul legislației pe care o aplică, să efectueze rețineri ale cotizațiilor pentru prestațiile de boală, pentru îngrijirea pe termen lung, de maternitate și de paternitate asimilate poate solicita și recupera astfel de rețineri, calculate în conformitate cu legislația pe care o aplică, numai în măsura în care cheltuielile legate de prestațiile acordate în temeiul articolelor 23-26 sunt suportate de o instituție a statului membru respectiv.
- (2) Dacă, în cazurile prevăzute la articolul 25, titularul de pensie trebuie să plătească cotizații sau alte plăți similare pentru obținerea prestațiilor de boală, pentru îngrijirea pe termen lung, de maternitate și de paternitate, în temeiul legislației statului membru în care își are reședința, cotizațiile respective nu pot fi recuperate în temeiul unei astfel de reședințe.”

20. La articolul 32 se adaugă următorul alineat:

„(3) În cazul în care un membru al familiei are un drept derivat la prestații în temeiul legislațiilor mai multor state membre, se aplică următoarele reguli de prioritate:

- (a) în cazul drepturilor dobândite pe baze diferite, ordinea de prioritate este după cum urmează:
 - (i) drepturile dobândite pe baza unei activități salariate sau independente a persoanei asigurate;
 - (ii) drepturile dobândite pe baza primirii unei pensii de către persoana asigurată;
 - (iii) drepturi dobândite pe baza reședinței persoanei asigurate;
- (b) în cazul drepturilor derivate dobândite pe aceeași bază, ordinea de prioritate se stabilește în funcție de locul de reședință al membrului de familie, ca un criteriu subsidiar;
- (c) în cazul în care este imposibil să se stabilească ordinea de prioritate în funcție de punctele (a) și (b), se aplică cea mai lungă perioadă de asigurare a persoanei asigurate în cadrul unui sistem de pensii național.”

21. Se introduce următorul articol:

„Articolul 33a

Prestații pentru îngrijirea pe termen lung

- (1) După consultarea partenerilor sociali, Comisia administrativă întocmește o listă detaliată a prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 1 litera (vb), precizând în fiecare caz în parte dacă este vorba de prestații în natură sau de prestații în bani și dacă prestațiile se acordă persoanei care beneficiază de îngrijire sau îngrijitorului.
- (2) În cazul în care prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung cărora li se aplică prezentul capitol prezintă și caracteristicile unor prestații coordonate în cadrul unui alt capitol de la titlul III, un stat membru, prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, poate coordona astfel de prestații în conformitate cu normele din respectivul capitol, cu condiția ca rezultatul global al unei astfel de coordonări să fie cel puțin la fel de favorabil pentru beneficiari ca în cazul în care prestațiile ar fi coordonate ca prestații pentru îngrijirea pe termen lung în temeiul prezentului capitol și cu condiția ca acestea să fie incluse în anexa XII, cu specificarea capitolului de la titlul III care se aplică.
- (3) Articolul 34 alineatele (1) și (2) din prezentul regulament se aplică, de asemenea, prestațiilor enumerate în lista din anexa XII.”

22. Articolul 34 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 34

Cumulul de prestații pentru îngrijirea pe termen lung

- (1) În cazul în care o persoană care primește prestații în bani pentru îngrijirea pe termen lung din partea statului membru competent în temeiul articolului 21 sau al articolului 29 are și dreptul de a solicita, în temeiul prezentului capitol, prestații în natură destinate aceluiași scop din partea instituției statului membru de reședință sau de ședere, iar respectivele prestații în natură fac obiectul rambursării de către instituția statului membru competent în temeiul articolului 35, se aplică articolul 10. În acest sens, dacă persoana în cauză primește prestațiile respective în natură, valoarea prestațiilor în bani acordate de statul membru competent se reduce cu valoarea prestațiilor în natură respective.
- (2) Două sau mai multe state membre sau autoritățile lor competente pot conveni asupra altor dispoziții sau asupra unor dispoziții suplimentare, care nu pot fi mai puțin avantajoase pentru persoanele în cauză decât principiile prevăzute la alineatul (1).
- (3) În cazul în care prestațiile în bani pentru îngrijirea pe termen lung se acordă în temeiul legislațiilor mai multor state membre în aceeași perioadă și pentru aceiași copii, se aplică regulile de prioritate în caz de cumul prevăzute la articolul 68 alineatul (1).”

23. La articolul 50, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care la un moment dat persoana în cauză nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile stabilite de toate legislațiile statelor membre sub incidența cărora s-a aflat, instituțiile care aplică legislația ale cărei condiții sunt îndeplinite nu iau în considerare, atunci când efectuează calculul în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (b), perioadele realizate în temeiul legislațiilor ale căror condiții nu sunt îndeplinite sau nu mai sunt îndeplinite, dacă luarea în considerare a perioadelor menționate permite determinarea unei valori mai mici a prestației.”

24. Se introduce următorul articol:

„Articolul 60a

Reguli speciale privind cumularea perioadelor pentru prestațiile de șomaj

În scopul aplicării articolului 6 în contextul prezentului capitol, statul membru competent cumulează numai perioadele care, în temeiul legislației statului membru în care au fost realizate, sunt luate în considerare în scopul dobândirii și păstrării dreptului la prestații de șomaj.”

25. Articolele 61, 62 și 63 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 61

Reguli speciale privind cumularea perioadelor de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă și competența pentru plata prestațiilor de șomaj

- (1) Cu excepția persoanelor aflate în șomaj total menționate la articolul 65 alineatele (2), (3) și (5), aplicarea articolelor 6 și 60a de către statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă se face cu condiția ca persoana în cauză să fi realizat cel mai recent o perioadă neîntreruptă de cel puțin o lună de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, în conformitate cu legislația statului membru în temeiul căreia se solicită prestațiile.
- (2) În cazul în care o persoană aflată în șomaj nu a realizat o perioadă neîntreruptă de cel puțin o lună de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă în conformitate cu legislația statului membru menționat la alineatul (1), persoana respectivă are dreptul la prestații de șomaj în conformitate cu legislația statului membru în care aceasta a realizat anterior o perioadă de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, cu condiția ca perioada respectivă să fi fost neîntreruptă pentru cel puțin o lună. Statul membru care devine competent în temeiul prezentului alineat acordă prestațiile de șomaj în conformitate cu legislația sa, după aplicarea articolelor 6 și 60a în măsura în care este necesar, și în conformitate cu articolul 64a.

- (3) În cazul în care o persoană aflată în șomaj nu a realizat o perioadă neîntreruptă de cel puțin o lună de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă în unul dintre statele membre menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă devine competent și acordă prestațiile de șomaj în conformitate cu legislația sa, după aplicarea articolelor 6 și 60a în măsura în care este necesar.

Articolul 62

Calcularea prestațiilor

- (1) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărui legislație prevede calcularea prestațiilor pe baza valorii salariului sau a venitului profesional anterior ia în considerare exclusiv salariul sau venitul profesional primit de către persoana în cauză pentru ultima sa activitate salariată sau independentă desfășurată în temeiul legislației respective.
- (2) Alineatul (1) se aplică inclusiv în cazul în care legislația aplicată de instituția competentă prevede o perioadă de referință specifică pentru stabilirea salariului sau a venitului profesional care servește ca bază pentru calcularea prestațiilor și în cazul în care, pentru întreaga perioadă sau o parte a acesteia, persoana în cauză a fost supusă legislației unui alt stat membru.

- (3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, în ceea ce privește persoanele aflate în șomaj cărora li se aplică articolul 65 alineatul (2) primul și de al doilea paragraf, instituția statului membru de reședință ia în considerare, sub rezerva condițiilor și a limitărilor prevăzute de legislația pe care o aplică, salariul sau venitul profesional primit de persoana în cauză în statul membru a cărui legislație i s-a aplicat în cursul ultimei sale activități salariate sau independente, în conformitate cu regulamentul de aplicare.

Articolul 63

Dispoziții speciale pentru renunțarea la clauzele de reședință

În sensul prezentului capitol, articolul 7 se aplică doar în cazurile prevăzute la articolele 64, 64a și 65 și se aplică cu respectarea limitelor prevăzute la articolele respective.”

26. Articolul 64 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) persoana aflată în șomaj își păstrează dreptul la prestații pe o perioadă de șase luni de la data la care a încetat să se afle la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru din care a plecat, cu condiția ca durata totală pentru care sunt acordate prestațiile să nu depășească durata totală a perioadei în care persoana aflată în șomaj are dreptul la prestații în temeiul legislației statului membru respectiv; serviciile sau instituțiile competente pot prelungi perioada de șase luni până la sfârșitul perioadei în care persoana are dreptul la prestații;”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Cu excepția cazului în care legislația statului membru competent este mai favorabilă, între două perioade de încadrare în muncă, perioada totală maximă pentru care o persoană aflată în șomaj își păstrează dreptul la prestații în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol și al articolului 64a este de șase luni; serviciile sau instituțiile competente pot prelungi perioada respectivă până la sfârșitul perioadei în care persoana în cauză are dreptul la prestații.”

27. Se introduce următorul articol:

„Articolul 64a

Reguli speciale pentru persoanele aflate în șomaj care se deplasează în alt stat membru fără să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 61 alineatul (1) și la articolul 64

- (1) În situația menționată la articolul 61 alineatul (2), statul membru care devine competent acordă prestațiile de șomaj, în conformitate cu legislația sa, pe perioada prevăzută la articolul 64 alineatul (1) litera (c), dacă persoana aflată în șomaj se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă și dacă aceasta respectă condițiile prevăzute de legislația statului membru respectiv. Înregistrarea la serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă are același efect ca înregistrarea la serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru competent. Articolul 64 alineatele (2)-(4) se aplică *mutatis mutandis*.
- (2) Dacă persoana aflată în șomaj menționată la alineatul (1) dorește să își caute un loc de muncă într-un alt stat membru decât statul membru competent pentru prestațiile de șomaj sau decât statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, articolul 64 se aplică *mutatis mutandis*. În acest sens, articolul 64 alineatul (1) litera (a) se interpretează ca făcând referire la serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă.”

28. Articolul 65 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 65

Persoanele aflate în șomaj care își au reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent

- (1) Persoana aflată în șomaj total, parțial sau intermitent și care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente, își avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent, se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru competent sau, în ceea ce privește persoanele aflate în șomaj parțial sau intermitent, dacă este cazul, la dispoziția angajatorului în raport cu care își păstrează disponibilitatea.

O astfel de persoană beneficiază de prestații în temeiul legislației statului membru competent, ca și cum ar avea reședința în statul membru respectiv, și i se aplică drepturile și obligațiile prevăzute de legislația respectivă. Prestațiile respective se acordă de instituția statului membru competent.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1), o persoană aflată în șomaj total se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru de reședință cu condiția ca:
- (a) în timpul ultimei sale activități salariate sau independente, persoana respectivă să fi avut reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent;

- (b) persoana respectivă să aibă în continuare reședința sau să se fi întors în statul membru de reședință; și
- (c) persoana respectivă să nu fi realizat o perioadă neîntreruptă de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă de 22 săptămâni exclusiv în temeiul legislației statului membru competent.

Persoana aflată în șomaj total menționată la primul paragraf primește prestații în conformitate cu legislația statului membru de reședință ca și când ar fi realizat toate perioadele de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă în temeiul legislației statului membru respectiv. Astfel de prestații se acordă de instituția din statul membru de reședință.

O persoană aflată în șomaj total menționată la prezentul alineat, care ar avea dreptul la prestații de șomaj doar în temeiul legislației naționale a statului membru competent fără aplicarea articolului 6 din prezentul regulament, are alternativa de a se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru respectiv și beneficiază de prestații în conformitate cu legislația respectivului stat membru, ca și când ar avea reședința acolo.

- (3) Alineatul (2) de la prezentului articol nu se aplică persoanei aflate în șomaj total care a realizat, în timpul celei mai recente activități înainte de a intra în șomaj, perioade de asigurare în calitate de persoană care desfășoară activități independente sau perioade de activitate independentă recunoscute în scopul acordării dreptului la prestații de șomaj într-un alt stat membru decât statul său membru de reședință și al cărei stat membru de reședință a transmis o notificare în temeiul articolului 9 conform căreia niciuna dintre categoriile de persoane care desfășoară activități independente nu este acoperită de un sistem de prestații de șomaj din statul membru respectiv.
- (4) Dacă persoana aflată în șomaj total menționată la alineatul (1), alineatul (2) al treilea paragraf sau alineatul (3) de la prezentul articol nu dorește să se pună sau să rămână la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru competent după ce s-a înregistrat la acestea și decide să caute un loc de muncă în statul membru de reședință, se aplică *mutatis mutandis* articolul 64, cu excepția alineatului (1) litera (a).

- (5) În cazul în care persoana aflată în șomaj total menționată la alineatul (4) decide să caute un loc de muncă în statul membru de reședință și a realizat anterior perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă în temeiul legislației statului membru respectiv, cumulate cu perioade realizate în statul membru în care a desfășurat ultima activitate și în alte state membre în care a desfășurat alte activități anterioare, aceasta poate, după încheierea perioadei în care primește prestații de șomaj din partea instituției statului membru competent în temeiul alineatului (4), să solicite prestații de șomaj în temeiul legislației statului membru de reședință, ca și cum ar fi realizat toate perioadele în statul membru respectiv. Instituția competentă a statului membru de reședință acordă prestații de șomaj în conformitate cu legislația statului membru respectiv. Perioada în care persoana aflată în șomaj a beneficiat de prestații în temeiul legislației statului membru competent se deduce din perioada corespunzătoare în care persoana aflată în șomaj are dreptul la prestații în temeiul legislației statului membru de reședință.
- (6) O persoană aflată în șomaj total menționată la prezentul articol poate să se pună la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru competent sau din statul membru de reședință, pe lângă faptul de a se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru care acordă prestațiile în temeiul alineatului (1) sau (2).”

29. Articolul 65a se elimină.

30. Articolul 68 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul cumulului de drepturi, prestațiile familiale se acordă în conformitate cu legislația desemnată ca având prioritate în conformitate cu alineatul (1). Drepturile la prestații familiale acordate în temeiul unei legislații contradictorii se suspendă până la valoarea prevăzută de prima legislație pentru prestații de același tip și se acordă, dacă este necesar, un supliment diferențial pentru partea care depășește valoarea respectivă. Cu toate acestea, nu există nicio cerință de a acorda un astfel de supliment diferențial copiilor care au reședința într-un alt stat membru, dacă dreptul la prestațiile în cauză se întemeiază exclusiv pe locul de reședință.

(2a) În scopul calculării suplimentului diferențial pentru prestațiile familiale în temeiul alineatului (2), se face distincția între două categorii de prestații de același tip:

- (a) prestații familiale în bani care au ca scop principal înlocuirea venitului neobținut, în totalitate sau în parte, ori a venitului pe care persoana nu îl poate obține în timpul perioadelor de creștere a copilului; și
- (b) prestații familiale altele decât cele menționate la litera (a).”

31. Se introduce următorul articol:

„Articolul 68b

*Dispoziție specială pentru prestațiile familiale în bani care au ca scop
înlocuirea venitului în perioada de creștere a copilului*

- (1) Prestațiile familiale menționate la articolul 68 alineatul (2a) litera (a) din prezentul regulament care sunt enumerate în partea I a anexa XIII la prezentul regulament se acordă în temeiul legislației statului membru competent exclusiv persoanei supuse legislației respective. Nu există drepturi derivate la astfel de prestații. Articolul 68a din prezentul regulament nu se aplică unor astfel de prestații, iar instituția competentă nu este obligată să ia în considerare o cerere depusă de celălalt părinte, de un tutore sau de o instituție care acționează în calitate de tutore al copilului sau al copiilor în temeiul articolului 60 alineatul (1) din regulamentul de aplicare.
- (2) Prin derogare de la articolul 68 alineatul (2), în cazul cumulului de drepturi la prestații rezultat în urma unei legislații contradictorii, un stat membru poate acorda integral unui beneficiar o prestație familială menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, indiferent de quantumul prevăzut de prima legislație. Statele membre care aplică o astfel de derogare sunt enumerate în lista din anexa XIII, partea 2, cu indicarea prestațiilor familiale cărora li se aplică derogarea.”

32. La articolul 72 se introduce următoarea literă:

„(ea) emite avize, dacă sunt solicitate de Comisie, în decursul pregătirii preliminare a actelor de punere în aplicare menționate la articolul 88b din prezentul regulament și la articolul 86a din regulamentul de punere în aplicare și face orice propuneri relevante Comisiei cu privire la revizuirea actelor de punere în aplicare respective;”.

33. În „Titlul V DISPOZIȚII DIVERSE” se introduce următorul articol:

„Articolul 75a

Obligațiile autorităților competente

- (1) În conformitate cu dreptul intern și practicile lor naționale, autoritățile competente se asigură că instituțiile lor relevante sunt informate și aplică toate dispozițiile, de natură legislativă sau de altă natură, inclusiv deciziile Comisiei administrative, în domeniile care intră sub incidența prezentului regulament și a regulamentului de aplicare și în conformitate cu condițiile respectivelor regulamente.
- (2) Pentru a asigura stabilirea corectă a legislației aplicabile, autoritățile competente promovează, după caz, cooperarea dintre instituțiile lor și alte organisme relevante, precum inspectoratele de muncă, din statele lor membre.”

34. Articolul 86 se elimină, fără a aduce atingere articolului 91 al patrulea și al cincilea paragraf.

35. La articolul 87a, alineatul (2) se elimină.

36. Se introduce următorul articol:

„Articolul 87b

*Dispoziție tranzitorie privind dispozițiile
menționate la articolul 91 din prezentul regulament
și la articolul 97 din regulamentul de aplicare*

- (1) Niciun drept nu se dobândește în temeiul dispozițiilor menționate la articolul 91 al treilea paragraf din prezentul regulament sau la articolul 97 al doilea paragraf din regulamentul de aplicare înainte de datele de aplicare relevante menționate la punctele respective.
- (2) Orice perioadă de asigurare, precum și, după caz, orice perioadă de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de rezidență realizată în temeiul legislației unui stat membru înainte de datele relevante de aplicare menționate la articolul 91 al treilea, al patrulea și al cincilea paragraf din prezentul regulament și la articolul 97 al doilea, al treilea și al patrulea paragraf din regulamentul de aplicare se ia în considerare de statul membru în cauză pentru stabilirea drepturilor dobândite în temeiul dispozițiilor respective.

- (3) Sub rezerva alineatului (1) de la prezentul articol, drepturile pot fi dobândite în temeiul dispozițiilor menționate la articolul 91 al treilea paragraf din prezentul regulament și la articolul 97 al doilea paragraf din regulamentul de aplicare, chiar dacă se referă la un eveniment desfășurat înaintea datei de aplicare a dispozițiilor respective în statul membru în cauză.
- (4) În cazul în care, în temeiul titlului II din prezentul regulament, o persoană este supusă legislației unui alt stat membru decât cel a cărui legislație i se aplica înainte de ... [data aplicării amendamentelor introduse de regulamentul de modificare], legislația aplicabilă înainte de data respectivă continuă să se aplice pentru o perioadă de tranziție care durează atât timp cât situația rămâne neschimbată. Respectiva perioadă de tranziție se încheie în orice caz la ... [10 ani de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare].

Persoana în cauză poate solicita ca perioada de tranziție să nu i se mai aplice. O astfel de cerere se depune la instituția desemnată de autoritatea competentă din statul membru de reședință. Cererile depuse la sau înainte de ... [27 de luni de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare] se consideră a fi depuse la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare]. Cererile depuse după ... [27 de luni de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare] se consideră a fi depuse în prima zi a lunii următoare datei depunerii lor.

Prezentul alineat nu se aplică articolului 12. Articolul 12, în versiunea în vigoare înainte de ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], continuă să se aplice persoanelor care desfășoară o activitate salariată care sunt trimise într-un alt stat membru sau persoanelor care desfășoară o activitate independentă care desfășoară o activitate similară într-un alt stat membru înainte de ... [24 de luni după intrarea în vigoare a regulamentului de modificare].

- (5) Titlul III capitolul 1, în versiunea în vigoare înainte de ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], continuă să se aplice prestațiilor pentru îngrijire pe termen lung pentru care cererile au fost prezentate înainte de ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare].
- (6) Titlul III capitolul 6, în versiunea în vigoare înainte de ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], continuă să se aplice prestațiilor de șomaj pentru care cererile au fost depuse înainte de data relevantă de aplicare, astfel cum se prevede la articolul 91 al treilea, al patrulea și al cincilea paragraf.
- (7) Titlul III capitolul 8, în versiunea în vigoare înainte de ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], continuă să se aplice prestațiilor familiale pentru copiii născuți înainte de ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare].”

37. Articolul 88 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 88

Delegarea competenței de a modifica anexele

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 88a pentru a modifica periodic anexele la prezentul regulament și la regulamentul de aplicare în urma unei solicitări din partea Comisiei administrative.

Articolul 88a

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 88 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la ...[data intrării în vigoare a regulamentului de modificare].
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 88 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 88 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

38. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 88b

Competența de a adopta acte de punere în aplicare

- (1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a preciza procedura, inclusiv, după caz, termenele care trebuie să fie respectate pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a titlului II din prezentul regulament și a procedurilor corespunzătoare prevăzute de regulamentul de aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare stabilesc proceduri standard pentru:
 - (a) eliberarea, formatul și conținutul atestatelor care certifică legislația în materie de securitate socială aplicabilă titularului acestora, precum și confirmarea automată de primire a cererii pentru astfel de atestate, confirmare care va indica data eliberării sale și informațiile conținute în cerere;
 - (b) elementele care trebuie să fie verificate înainte ca atestatele să poată fi eliberate, retrase sau rectificate;
 - (c) retragerea sau rectificarea atestatelor de către instituția emitentă în conformitate cu procedura prevăzută de regulamentul de aplicare.
- (2) Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 88c alineatul (2).

Articolul 88c

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”

39. Articolul 91 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 91

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 mai 2010.

În pofida celui de al doilea paragraf, se aplică următoarele date de aplicare:

1. următoarele dispoziții, în versiunea în vigoare de la ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], se aplică de la data respectivă:
 - (a) articolul 11 alineatul (5);

- (b) articolul 50 alineatul (2);
 - (c) articolul 72 litera (ea);
 - (d) articolele 75a și 86;
 - (e) articolul 87a alineatul (2);
 - (f) articolele 87b, 88, 88a, 88b și 88c;
 - (g) anexele I, II, III, IV, VI, VIII, IX, X și XI;
2. următoarele dispoziții, în versiunea în vigoare de la ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], se aplică de la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare]:
- (a) articolul 1 litera (i) punctul 1 subpunctul (ii), litera (va) punctul (ia) și litera (vb);
 - (b) articolul 3 alineatul (1) litera (a);
 - (c) articolul 9 alineatul (1);
 - (d) articolul 11 alineatul (2);
 - (e) articolul 12;
 - (f) articolul 13 alineatele (4a) și (5);
 - (g) articolul 19 alineatul (1);
 - (h) articolul 20 alineatul (1);
 - (i) articolul 30;
 - (j) articolul 32 alineatul (3);

- (k) articolele 33a, 34, 60a, 61, 62 și 63;
- (l) articolul 64 alineatul (1) litera (c) și alineatul (3);
- (m) articolele 64a, 65 și 65a;
- (n) articolul 68 alineatele (2) și (2a);
- (o) articolul 68b;
- (p) anexele XII și XIII.

În pofida celui de al treilea paragraf de la prezentul articol, în ceea ce privește persoanele pentru care, în cursul ultimei lor activități salariate sau independente, Luxemburgul a fost statul membru competent, Articolele 65, 65a și 86, în versiunea în vigoare înainte de ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], se aplică până la ... [cinci ani de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare].

Luxemburg poate notifica Comisia că este necesar să se prelungească perioada menționată la cel de al patrulea paragraf până la ... [șapte ani de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare]. O astfel de notificare de prelungire se face într-un termen rezonabil înainte de expirarea perioadei menționate în cel de al patrulea paragraf. Notificarea se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.”

40. Anexele la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se modifică în conformitate cu anexa I la prezentul regulament.

Articolul 2

Regulamentul (CE) nr. 987/2009 se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul considerent:

„(12a) Pentru a identifica sediul sau locul de desfășurare a activității unei întreprinderi, dacă o persoană își desfășoară activitatea în două sau mai multe state membre, ar trebui să fie luați în considerare o serie de factori pentru a stabili locul în care sunt adoptate deciziile esențiale ale întreprinderii și locul în care sunt îndeplinite funcțiile administrației centrale. Exemple de astfel de factori sunt cifra de afaceri, locurile unde desfășoară adunările sale generale și natura obișnuită a activității desfășurate. Lista factorilor-exemplu nu este exhaustivă, iar alți factori pot fi relevanți pentru a determina unde se află sediul sau locul de desfășurare a activității unei întreprinderi, în cadrul unei evaluări globale, acordând importanța cuvenită fiecărui factor relevant în funcție de circumstanțele cazului.”

2. Se introduc următoarele considerente:

„(13a) În cazul în care o persoană care desfășoară o activitate salariată sau independentă își desfășoară activitatea într-un alt stat membru decât statul membru competent în temeiul articolului 12 din regulamentul de bază, instituția competentă din statul membru a cărui legislație este aplicabilă ar trebui să fie informată în prealabil în acest sens și ar trebui să se solicite un atestat astfel cum este menționat la articolul 19 alineatul (2) din prezentul regulament. Furnizarea de informații înainte de desfășurarea activității permite instituțiilor competente să evalueze în prealabil situația persoanelor în cauză și să asigure, de la bun început, stabilirea și aplicarea corectă a legislației de securitate socială aplicabile, în temeiul titlului II din regulamentul de bază, facilitând astfel exercitarea libertății de circulație a lucrătorilor și a libertății de a presta servicii și sporind securitatea juridică în ceea ce privește asigurarea socială a persoanei în cauză. Aceasta permite, de asemenea, o mai bună coordonare între autoritățile naționale, inclusiv planificarea controalelor. În cazul în care natura sau durata activității justifică acest lucru, este oportun să se prevadă că furnizarea unor astfel de informații prelabile și, în special, obligația de a solicita un astfel de atestat nu ar trebui să se aplice călătoriilor de afaceri sau activităților cu o durată totală de cel mult trei zile consecutive de muncă într-o perioadă de 30 de zile consecutive.

(13b) Activitățile din sectorul construcțiilor prezintă caracteristici specifice, de natură să le distingă de activitățile din alte sectoare economice. Numărul mare de lucrători detașați în sectorul construcțiilor reprezintă o pondere ridicată a PDA1 emise în temeiul articolului 12 din regulamentul de bază, iar analizele disponibile indică faptul că fraudă, neregulile sau practicile abuzive sunt adesea detectate în legătură cu activitățile respective. Datele disponibile indică, de asemenea, că atât numărul accidentelor de muncă, inclusiv al accidentelor mortale, cât și rata de incidență a accidentelor de muncă sunt deosebit de ridicate în sectorul construcțiilor. Combinația acestor caracteristici înseamnă că scutirea activităților din sectorul construcțiilor de obligația de a informa instituția competentă și de a solicita în prealabil atestatul privind legislația aplicabilă, în cazul activităților cu o durată de până la trei zile, ar putea pune în pericol atingerea obiectivelor urmărite de regulamentul de bază și de prezentul regulament. În plus, menținerea obligației respective pentru activitățile din sectorul construcțiilor contribuie la activitatea de aplicare a normelor desfășurată de inspectoratele naționale de muncă sau de alte autorități competente, care vor beneficia de datele generate în scopul efectuării de evaluări ale riscurilor și al detectării eficace a practicilor frauduloase sau abuzive.

- (13c) Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a prezentului regulament, este extrem de important să se asigure respectarea obligației de a informa în prealabil instituția competentă și de a solicita în prealabil atestatul privind legislația aplicabilă. În acest scop, statele membre pot recurge, în conformitate cu dreptul intern, la adoptarea de măsuri proporționale împotriva angajatorului sau, în cazul unei persoane care nu desfășoară o activitate salariată, împotriva persoanei în cauză, pentru neîndeplinirea obligațiilor respective.
- (13d) Pentru a sprijini persoanele care caută un loc de muncă în procesul de căutare, ținând seama de realitățile din regiunile transfrontaliere, statele membre ar trebui să încurajeze membrii și partenerii rețelei europene de servicii de ocupare a forței de muncă (EURES) să participe la anumite structuri de cooperare și de servicii și să asigure faptul că persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, care își au reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent, au acces la serviciile de asistență furnizate în regiunile transfrontaliere.
- (13e) În cazul în care o persoană aflată în șomaj care primește prestații de șomaj decide să se deplaseze în alt stat membru pentru a căuta un loc de muncă, statul membru care plătește prestațiile și statul membru în care persoana se deplasează pentru a căuta un loc de muncă ar trebui să informeze persoana în cauză cu privire la serviciile de asistență furnizate de EURES, inclusiv prin intermediul portalului său, și cu privire la posibilitatea de a se înregistra la EURES pentru a-și spori șansele de a găsi un loc de muncă în celălalt stat membru. Statul membru care plătește prestațiile poate lua în considerare posibilitatea de a oferi persoanei în cauză îndrumări pentru a se înregistra la EURES.”

3. Se introduce următorul considerent:

„(18a) Sunt necesare norme și proceduri specifice pentru rambursarea costurilor prestațiilor suportate de un stat membru de reședință în cazul în care persoanele în cauză sunt asigurate în alt stat membru. Statele membre care solicită rambursarea costului prestațiilor în natură pe baza unor cuantumuri fixe ar trebui să notifice costurile medii anuale pe persoană într-un anumit termen, pentru a permite rambursarea în cel mai scurt timp posibil.”

4. Considerentul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„(19) Procedurile interinstituționale privind asistența reciprocă pentru recuperarea creanțelor de securitate socială ar trebui să fie consolidate astfel încât să se asigure o recuperare mai eficientă și o bună funcționare a sistemelor de securitate socială. Recuperarea eficientă constituie totodată un mijloc de prevenire și combatere a abuzurilor și a fraudelor și de a asigura sustenabilitatea sistemelor de securitate socială. Aceasta presupune adoptarea unor proceduri noi, pe baza unor dispoziții existente din Directiva 2010/24/UE a Consiliului*, în special prin adoptarea unui instrument uniform de executare și adoptarea unor proceduri standard pentru solicitarea asistenței reciproce și notificarea instrumentelor și măsurilor referitoare la recuperarea unei creanțe de securitate socială.

* Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri (JO L 84, 31.3.2010, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj>).”

5. Se adaugă următoarele considerente:

- „(25) Acțiunile de combatere a fraudelor și a erorilor fac parte din punerea în aplicare corespunzătoare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a prezentului regulament. Prin urmare, este în interesul securității juridice ca prezentul regulament să conțină un temei juridic clar care să permită instituțiilor competente să facă schimb de date cu caracter personal cu autoritățile relevante din alte state membre cu privire la persoanele ale căror drepturi și obligații au fost deja stabilite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și cu prezentul regulament sau cărora li se aplică respectivele regulamente, pentru a preveni sau a depista fraudele și erorile în cadrul procesului în desfășurare de punere în aplicare corespunzătoare a regulamentelor respective. De asemenea, este necesar să se asigure că astfel de schimburi de date se efectuează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului*. În plus, în scopul combaterii fraudelor și a erorilor și pentru a furniza servicii fiabile și eficiente cetățenilor mobili, Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și prezentul regulament trebuie să ofere un temei juridic clar în baza căruia statele membre să facă schimb de informații între ele, fie la nivel individual, cu privire la cazuri particulare, fie la nivel general, prin stabilirea de corespondențe între date.
- (26) Pentru a proteja drepturile persoanelor în cauză, statele membre ar trebui să se asigure că toate cererile și răspunsurile legate de date sunt necesare și proporționale pentru punerea în aplicare corespunzătoare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a prezentului regulament,

-
- * Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).”

6. La articolul 1 alineatul (2), se adaugă următoarele litere:

- „(ea) «fraudă» înseamnă orice acțiune intenționată sau orice omisiune intenționată de a acționa care are drept scop obținerea unor prestații de securitate socială sau evitarea plății cotizațiilor de securitate socială și care este contrară legislației statului membru vizat, regulamentul de bază sau regulamentul de aplicare;
- (eb) «călătorie de afaceri» înseamnă o activitate temporară salariată sau independentă, limitată în timp și legată de interesele de afaceri ale angajatorului sau, în cazul unei persoane care desfășoară o activitate independentă, ale persoanei în cauză, excluzând furnizarea de servicii sau livrarea de bunuri, dar incluzând participarea la reuniuni de afaceri, evenimente culturale și științifice, conferințe și seminare, cum ar fi cele legate de cercetarea academică, sau participarea la cursuri de formare;”.

7. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(2a) De asemenea, instituțiile fac schimb de date necesare pentru a detecta schimbarea circumstanțelor relevante din perspectiva drepturilor și obligațiilor persoanelor cărora li se aplică regulamentul de bază, precum și pentru a detecta inexactități în datele pe care se bazează aceste drepturi. Datele respective pot fi verificate prin comparare cu datele deținute de instituția din celălalt stat membru în cauză, utilizând mijloace electronice de schimb de date sau accesul acordat la baza de date a celeilalte instituții. O astfel de verificare poate viza cazuri individuale sau poate fi utilizată pentru a compara simultan datele privind mai multe persoane. Orice cerere de informații și orice răspuns la cererea respectivă trebuie să fie necesare și proporționale.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(5) Comisia administrativă întocmește o listă orientativă a tipurilor de date care fac obiectul schimbului de date în temeiul alineatului (2a). Comisia asigură listei respective publicitatea necesară.

- (6) Schimburile de date efectuate în temeiul alineatului (2a) respectă Regulamentul (UE) 2016/679, în conformitate cu articolul 77 din regulamentul de bază. Dacă este necesar, Comisia administrativă identifică entitățile care au dreptul să facă astfel de schimburi.

Orice decizie luată pe baza datelor care provin din astfel de schimburi de date se bazează pe elemente de probă suficiente și este supusă unei căi de atac eficiente.”

8. La articolul 3, alineatul (3) se elimină.

9. La articolul 5, alineatele (2), (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Instituția statului membru care primește documentul notifică fără întârziere instituția emitentă în cazul în care nu au fost furnizate informații obligatorii. Instituția emitentă fie rectifică documentul cât mai curând posibil, fie confirmă că nu sunt îndeplinite condițiile de eliberare a documentului. În cazul în care informațiile obligatorii lipsă nu sunt furnizate în termen de 30 de zile lucrătoare, instituția statului membru care primește documentul poate proceda ca și cum documentul nu ar fi fost eliberat niciodată. În acest caz, instituția respectivă informează instituția emitentă în consecință.

- (3) Fără a aduce atingere articolului 19a, în cazul în care există îndoieli cu privire la valabilitatea unui document sau la exactitatea datelor pe care se bazează documentul, instituția statului membru care primește documentul solicită instituției emitente lămuririle necesare și, dacă este cazul, retragerea sau rectificarea documentului respectiv. Instituția emitentă reexaminează motivele eliberării documentului și îl retrage sau îl rectifică, dacă este necesar.
- (4) În cazul în care există îndoieli cu privire la informațiile furnizate de persoanele în cauză, la valabilitatea unui document sau a unui document justificativ ori la exactitatea datelor pe care se bazează documentul, instituția în cauză verifică informațiile sau documentul, în măsura în care acest lucru este posibil și la cererea instituției competente.
- (5) În cazul în care nu se ajunge la un acord între instituțiile în cauză, autoritățile competente pot sesiza Comisia administrativă cu privire la caz cel mai devreme la o lună de la data la care instituția care a primit documentul și-a prezentat cererea. Comisia administrativă încearcă să reconcilieze punctele de vedere în termen de șase luni de la data la care a fost sesizată cu privire la cazul respectiv.

În încercarea de a reconcilia diferitele puncte de vedere, Comisia administrativă poate, în temeiul articolului 72 litera (a) din regulamentul de bază, să adopte o decizie privind interpretarea dispozițiilor relevante din regulamentul de bază sau din regulamentul de punere în aplicare. Autoritățile și instituțiile competente în cauză iau măsurile necesare pentru a aplica o astfel de decizie, fără a aduce atingere dreptului autorităților, al instituțiilor și al persoanelor vizate de a recurge la procedurile și jurisdicțiile prevăzute de legislațiile statelor membre, de regulamentul de punere în aplicare sau de Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.”

10. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În sensul aplicării articolului 12 alineatul (1) din regulamentul de bază, «o persoană care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru și care este trimisă de angajatorul respectiv în alt stat membru» poate fi inclusiv o persoană recrutată în vederea trimiterii în alt stat membru, cu condiția ca persoana în cauză, pentru o perioadă de cel puțin trei luni imediat anterioară începerii activității sale salariate, să se fi aflat deja sub incidența legislației statului membru în care este stabilit angajatorul acesteia.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) După ce o persoană a desfășurat o activitate salariată sau independentă în alt stat membru în temeiul articolului 12 alineatul (1) sau (2) din regulamentul de bază pentru o perioadă totală de 24 de luni, cu întreruperi de cel mult două luni, articolul 12 alineatul (1) sau (2) din regulamentul de bază nu se aplică persoanei respective cu privire la statul membru respectiv până când nu trec cel puțin două luni de la sfârșitul perioadei anterioare de activitate în statul membru respectiv. În circumstanțe specifice, se poate acorda o derogare în temeiul articolului 16 alineatul (1) din regulamentul de bază.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În sensul aplicării articolului 12 alineatul (2) din regulamentul de bază, expresia «care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă» se referă la o persoană care desfășoară în mod obișnuit activități semnificative pe teritoriul statului membru unde este stabilită. În special, este necesar ca persoana respectivă să își fi desfășurat deja activitatea pentru o perioadă de cel puțin trei luni anterioară datei la care dorește să beneficieze de dispozițiile respectivului articol și ca, pe perioada desfășurării oricărei activități temporare într-un alt stat membru, să îndeplinească în continuare, în statul membru în care este stabilită, cerințele necesare pentru exercitarea activității sale pentru a fi capabilă să o reia la întoarcere.”;

(d) alineatul (5a) se înlocuiește cu următorul text:

„(5a) În sensul aplicării titlului II din regulamentul de bază, «sediul sau loc de desfășurare a activității» înseamnă sediul sau locul de desfășurare a activității în care se adoptă deciziile principale ale întreprinderii și în care se exercită funcțiile administrației sale centrale.

Identificarea sediului sau a locului de desfășurare a activității relevant pentru stabilirea legislației aplicabile se efectuează în cadrul unei evaluări globale, pe baza factorilor relevanți pentru caz, acordându-se importanța cuvenită fiecărui factor relevant în funcție de circumstanțele cazului. Comisia administrativă stabilește modalitățile detaliate pentru această identificare.”;

(e) alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„(10) Stabilirea legislației aplicabile în temeiul articolului 13 din regulamentul de bază se aplică pentru o perioadă maximă de 24 de luni, luând în considerare situația estimată pentru următoarele 12 luni calendaristice.

La încheierea perioadei de 24 de luni, legislația aplicabilă se reevaluează, în funcție de situația persoanei în cauză.”;

(f) se adaugă următorul alineat:

„(12) În sensul aplicării articolului 13 din regulamentul de bază, în ceea ce privește o persoană care își are reședința în afara teritoriului Uniunii și care își desfășoară activitatea salariată sau independentă în două sau mai multe state membre, dispozițiile regulamentului de bază și ale regulamentului de punere în aplicare privind stabilirea legislației aplicabile se aplică *mutatis mutandis*, cu condiția ca reședința persoanei respective să se considere a fi în statul membru în care aceasta își desfășoară cea mai mare parte a activităților, din punctul de vedere al timpului de lucru pe teritoriul Uniunii.”

11. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Proceduri privind aplicarea articolului 11 alineatul (3) literele (b) și (d), a articolului 11 alineatul (4) și a articolului 12 din regulamentul de bază (privind furnizarea de informații către instituțiile în cauză)

(1) În cazul în care, în temeiul articolului 12 din regulamentul de bază, o persoană își desfășoară activitatea într-un alt stat membru decât statul membru competent în temeiul titlului II din regulamentul de bază, angajatorul sau persoana în cauză, în cazul în care aceasta nu desfășoară o activitate salariată, informează în consecință instituția competentă din statul membru a cărei legislație este aplicabilă înainte de începerea activității și solicită atestatul menționat la articolul 19 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare.

(1a) La primirea cererii menționate la alineatul (1), instituția competentă eliberează un atestat privind legislația aplicabilă persoanei în cauză. În cazul în care atestatul respectiv nu este eliberat imediat, aceasta emite o confirmare automată de primire a cererii, care constituie dovada că instituția competentă a fost informată în conformitate cu alineatul (1). Instituția competentă pune fără întârziere la dispoziția instituției desemnate de autoritatea competentă a statului membru în care se desfășoară activitatea informațiile relevante privind legislația aplicabilă persoanei respective sau, în cazul în care informațiile respective nu sunt încă disponibile, informații privind confirmarea de primire.

(1b) Alineatele (1) și (1a) nu se aplică călătoriilor de afaceri.

În plus, cu excepția activităților din sectorul construcțiilor, în sensul definiției din anexa 6, alineatele (1) și (1a) nu se aplică activităților cu o durată totală de cel mult trei zile consecutive de muncă într-o perioadă de 30 de zile consecutive.

(1c) În situațiile care intră sub incidența articolului 12 din regulamentul de bază, în cazul în care nu s-a eliberat atestatul astfel cum este menționat la articolul 19 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare, angajatorul sau, în cazul unei persoane care desfășoară o activitate independentă, persoana în cauză furnizează, la cererea instituției competente din statul membru în care se desfășoară activitatea, confirmarea de primire menționată la alineatul (1a) de la prezentul articol sau dovezi care să arate că activitatea intră sub incidența unei scutiri, astfel cum se menționează la alineatul (1b) de la prezentul articol.

Angajatorul rămâne responsabil de furnizarea dovezilor necesare și de furnizarea către persoana care derulează o activitate salarială în alt stat membru a documentelor justificative relevante în acest scop. Dovezile se pot elibera pe suport de hârtie sau în format electronic.

- (1d) În cazul în care instituția competentă a statului membru în care se desfășoară activitatea are îndoieli cu privire la informațiile furnizate de angajator sau de persoana în cauză, la valabilitatea unui document sau a unor documente justificative sau la exactitatea datelor pe care se bazează documentul, instituția respectivă poate solicita instituției competente a statului membru a cărui legislație este aplicabilă să furnizeze informații suplimentare. Se aplică articolul 19a și articolul 20 alineatele (3) și (4).
- (2) În cazul în care o persoană care intră sub incidența articolului 11 alineatul (3) litera (b) sau (d) din regulamentul de bază își desfășoară activitatea într-un alt stat membru decât statul membru competent, angajatorul sau, în cazul unei persoane care nu desfășoară o activitate salariată, persoana în cauză informează în consecință instituția competentă din statul membru a cărui legislație este aplicabilă,, ori de câte ori este posibil înainte de începerea activității. Instituția respectivă pune fără întârziere la dispoziția persoanei în cauză și a instituției desemnate de autoritatea competentă a statului membru în care se desfășoară activitatea informații privind legislația aplicabilă persoanei în cauză. Alineatul (1b) de la prezentul articol se aplică *mutatis mutandis*.

- (3) Un angajator în sensul articolului 11 alineatul (4) din regulamentul de bază care are un angajat la bordul unei nave care arborează pavilionul unui alt stat membru informează în consecință, ori de câte ori este posibil în prealabil, instituția competentă din statul membru a cărui legislație este aplicabilă, în temeiul articolului 11 alineatul (4) a doua teză din regulamentul de bază. Instituția respectivă pune fără întârziere la dispoziția instituției desemnate de autoritatea competentă din statul membru sub al cărui pavilion navighează nava pe care își desfășoară activitatea angajatul informații privind legislația aplicabilă persoanei în cauză, în temeiul articolului 11 alineatul (4) din regulamentul de bază.”

12. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(1) O persoană care desfășoară activități în două sau mai multe state membre informează în consecință instituția desemnată de autoritatea competentă din statul membru de reședință. Informarea poate fi făcută și de către angajator în numele persoanei respective.
- (2) Instituția desemnată de la locul de reședință determină fără întârziere care este legislația aplicabilă persoanei respective, ținând seama de articolul 13 din regulamentul de bază și de articolul 14 din regulamentul de punere în aplicare. În cazul în care instituția respectivă determină că se aplică legislația statului membru de reședință, aceasta informează instituțiile desemnate din fiecare stat membru în care se desfășoară o activitate sau în care se află angajatorul cu privire la determinarea legislației aplicabile.

- (3) În cazul în care instituția desemnată de la locul de reședință determină că se aplică legislația unui alt stat membru, determinarea se face cu titlu provizoriu, iar instituția informează fără întârziere instituțiile desemnate din fiecare stat membru în care se desfășoară o activitate sau în care își are sediul angajatorul cu privire la această determinare cu titlu provizoriu a legislației aplicabile. Determinarea cu titlu provizoriu devine definitivă după două luni din momentul în care instituțiile desemnate de autoritățile competente ale statelor membre în cauză sunt informate cu privire la această determinare, cu excepția cazului în care cel puțin una dintre instituțiile respective informează instituția desemnată de la locul de reședință, până la sfârșitul perioadei de două luni, că încă nu poate accepta determinarea cu titlu provizoriu sau că are un punct de vedere diferit.”;

- (b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Instituția competentă din statul membru a cărui legislație este determinată ca fiind aplicabilă, fie provizoriu, fie definitiv, informează de îndată persoana respectivă și pe angajatorul acesteia cu privire la determinare.”

13. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) La cererea persoanei respective ori a angajatorului său, instituția competentă a statului membru a cărui legislație este aplicabilă în temeiul titlului II din regulamentul de bază eliberează un atestat conform căruia respectiva legislație este aplicabilă și indică, dacă este cazul, până la ce dată și în ce condiții. Atestatul se furnizează într-un format standardizat.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) Ori de câte ori se solicită unei instituții să elibereze un atestat în temeiul alineatului (2), aceasta efectuează o evaluare adecvată a faptelor relevante pentru aplicarea regulilor prevăzute în titlul II din regulamentul de bază și confirmă că informațiile cuprinse în atestat sunt corecte.”

14. Se introduce următorul articol:

„Articolul 19a

*Cooperarea în caz de îndoieli cu privire la valabilitatea documentelor
referitoare la legislația aplicabilă*

- (1) În pofida articolului 5, în cazul în care există îndoieli cu privire la valabilitatea unui document care face dovada situației persoanei în scopul legislației aplicabile sau la exactitatea datelor pe care se bazează documentul, instituția statului membru care primește documentul solicită instituției emitente lămuririle necesare și, dacă este cazul, retragerea sau rectificarea documentului respectiv. Instituția solicitantă își motivează cererea și furnizează documentele justificative relevante care au stat la baza cererii.
- (2) Atunci când primește o astfel de cerere, instituția emitentă reexaminează motivele eliberării documentului și, dacă sesizează o eroare, îl retrage sau îl rectifică în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii. Retragerea sau rectificarea are efect retroactiv. Cu toate acestea, în cazul în care există riscul ca rezultatul să fie disproporționat și, în special, riscul de pierdere a statutului de persoană asigurată pentru întreaga perioadă relevantă sau pentru o parte a acesteia în toate statele membre în cauză, statele membre iau în considerare posibilitatea de a aplica articolul 16 din regulamentul de bază. În cazul în care, pe baza dovezilor disponibile, instituția emitentă consideră că nu există nicio îndoială că solicitantul documentului a comis o fraudă, aceasta retrage sau rectifică documentul fără întârziere, cu efect retroactiv.

- (3) Dacă, după ce a reexaminat motivele eliberării documentului, instituția emitentă nu este în măsură să detecteze nicio eroare, aceasta transmite instituției solicitante toate dovezile disponibile în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii. În cazuri urgente, atunci când motivele urgenței au fost indicate și justificate în mod clar în cerere, dovezile se transmit în termen de zece zile lucrătoare de la primirea cererii, inclusiv în cazul în care instituția emitentă nu a finalizat deliberările în conformitate cu alineatul (2).
- (4) În cazul în care instituția solicitantă, după ce a primit dovezile disponibile, are în continuare îndoieli cu privire la valabilitatea unui document, la exactitatea datelor pe care se bazează conținutul acestuia sau la exactitatea datelor pe baza cărora a fost emis documentul, aceasta poate prezenta dovezi în acest sens și poate formula o nouă cerere de clarificare și, dacă este cazul, de retragere sau rectificare a documentului respectiv de către autoritatea emitentă în conformitate cu procedura și în termenele prevăzute în prezentul articol.
- (5) În cazul în care îndoielile instituției destinate persistă și nu se ajunge la niciun acord între instituțiile în cauză, se aplică articolul 5 alineatul (5).”

15. La articolul 20, se introduc următoarele alineate:

- „(3) În scopul aplicării titlului II din regulamentul de bază, instituțiile statelor membre, fără a aduce atingere articolului 19a din regulamentul de punere în aplicare, răspund întrebărilor primite de la instituțiile celorlalte state membre în termen de 35 de zile lucrătoare de la primirea cererii.
- (4) În cazul în care o persoană desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un alt stat membru fără un atestat astfel cum este menționat la articolul 19 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare, cu excepția cazului în care, în temeiul articolului 15 din regulamentul de punere în aplicare, nu este necesar un atestat, instituția relevantă din respectivul stat membru poate solicita informații privind legislația aplicabilă persoanei respective de la instituția din statul membru a cărei legislație este aplicabilă *prima facie*.

Dacă instituția solicitată nu furnizează un răspuns în termen de 35 de zile lucrătoare de la primirea cererii, instituția solicitantă poate proceda ca și cum nu ar fi fost eliberat niciun atestat și informează instituția solicitată cu privire la acest lucru. Dacă atestatul este eliberat ulterior de către instituția solicitată, atestatul respectiv are, dacă este cazul, efect retroactiv.”

16. La titlul III, titlul capitolului 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Prestațiile de boală, pentru îngrijirea pe termen lung, de maternitate și de paternitate asimilate”.

17. Articolul 25 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În scopul aplicării articolului 19 din regulamentul de bază, persoana asigurată prezintă furnizorului de servicii medicale sau de îngrijire pe termen lung din statul membru de ședere un document eliberat de către instituția competentă care certifică dreptul său la prestații în natură. În cazul în care persoana asigurată nu se află în posesia unui astfel de document, instituția de la locul de ședere, la cerere sau dacă este necesar, contactează instituția competentă pentru a obține documentul.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Prestațiile în natură prevăzute la articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază se referă la prestațiile în natură care sunt acordate în statul membru de ședere în conformitate cu legislația acestuia și care au devenit necesare din motive medicale sau din cauza nevoii de îngrijire pe termen lung, în scopul de a împiedica întoarcerea forțată a unei persoane asigurate în statul membru competent înainte de încheierea planificată a șederii pentru a beneficia de tratamentul sau de prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung care îi sunt necesare.”

18. La articolul 26, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În orice moment al procedurii de acordare a autorizației, instituția competentă își rezervă dreptul de a supune persoana asigurată unei examinări de către un medic sau de către o persoană calificată la alegerea sa, în conformitate cu dreptul intern sau practica națională, în statul membru de reședință sau de ședere.”

19. La articolul 31, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Instituția competentă informează, de asemenea, instituția de la locul de reședință sau de ședere cu privire la plata prestațiilor în bani pentru îngrijirea pe termen lung în cazul în care legislația aplicată de către instituția de la locul de reședință sau de ședere prevede prestații în natură pentru îngrijirea pe termen lung care figurează în lista la care se face referire la articolul 33a alineatul (1) din regulamentul de bază.”

20. La articolul 32, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care o persoană sau un grup de persoane sunt scutite la cerere de asigurarea obligatorie de sănătate sau de îngrijire pe termen lung și, prin urmare, persoanele respective nu intră sub incidența unui sistem de asigurare de sănătate sau pentru îngrijirea pe termen lung căruia i se aplică regulamentul de bază, instituția unui alt stat membru nu devine, exclusiv în urma scutirii respective, responsabilă pentru suportarea costurilor prestațiilor în natură sau în bani acordate persoanelor respective sau unui membru de familie al acestora în conformitate cu titlul III capitolul I din regulamentul de bază.”

21. La articolul 43, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Instituția din fiecare stat membru calculează, în temeiul legislației pe care o aplică, cuantumurile datorate care corespund perioadelor de asigurare voluntară sau facultativă continuă care, în temeiul articolului 53 alineatul (3) litera (c) din regulamentul de bază, nu intră sub incidența normelor unui alt stat membru privind retragerea, reducerea sau suspendarea.”

22. La articolul 54, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Articolul 12 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare se aplică *mutatis mutandis* articolului 60a din regulamentul de bază. Fără a aduce atingere obligațiilor care revin instituțiilor implicate, persoana în cauză poate înainta instituției competente un document emis de instituția din statul membru a cărui legislație i-a fost aplicată în virtutea ultimei sale activități salariate sau independente, specificând perioadele realizate sub incidența legislației respective.”

23. Se introduce următorul articol:

„Articolul 54a

Procedurile de aplicare a articolului 61 alineatul (2) din regulamentul de bază

- (1) În situația menționată la articolul 61 alineatul (2) din regulamentul de bază, persoana aflată în șomaj se înregistrează ca persoană aflată în căutarea unui loc de muncă la serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă și înaintează instituției din statul membru respectiv o cerere de prestații. În cazul în care cererea este înaintată instituției din statul membru menționate la articolul 61 alineatul (2) din regulamentul de bază, instituția respectivă trimite de îndată cererea, în vederea examinării, instituției din statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă. Data la care a fost înaintată cererea inițială se aplică tuturor instituțiilor vizate.

- (2) În urma examinării cererii de către instituția din statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, în cazul în care se stabilește că persoana aflată în șomaj nu îndeplinește condițiile pentru cumulare menționate la articolul 61 alineatul (1) din regulamentul de bază și este evident din informațiile disponibile instituției că persoana aflată în șomaj a realizat perioada necesară pentru a avea dreptul să primească prestații în temeiul articolului 61 alineatul (2) din regulamentul de bază, instituția trimite de îndată un document către instituția din statul membru menționată în dispoziția respectivă. În cazul în care nu este evident că persoana aflată în șomaj a realizat perioada necesară pentru a beneficia de prestații în temeiul articolului 61 alineatul (2) din regulamentul de bază, instituția din statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă contactează instituția din statul membru menționată în dispoziția respectivă înainte de a trimite documentul, pentru a stabili dacă perioada prevăzută în dispoziția menționată a fost realizată în respectivul stat membru.
- (3) Documentul menționat la alineatul (2) include informațiile necesare referitoare la situația persoanei aflate în șomaj. Comisia administrativă stabilește formatul și conținutul documentului.”

24. Articolul 55 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a face obiectul articolului 64, ale articolului 64a alineatul (2) sau ale articolului 65 alineatul (4) din regulamentul de bază, o persoană aflată în șomaj care se deplasează în alt stat membru informează instituția competentă înaintea plecării și solicită un document care certifică faptul că își păstrează dreptul la prestații în condițiile prevăzute la articolul 64 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază.”;

(b) alineatele (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Instituția din statul membru în care s-a deplasat persoana aflată în șomaj trimite imediat instituției competente un document care menționează data la care persoana aflată în șomaj s-a înregistrat la serviciile de ocupare a forței de muncă și noua adresă a acesteia.

În cazul în care, pe parcursul perioadei în care persoana aflată în șomaj își păstrează dreptul la prestații, intervin circumstanțe care ar putea afecta dreptul la prestații, instituția din statul membru în care s-a deplasat persoana aflată în șomaj trimite imediat instituției competente și persoanei în cauză un document cuprinzând informațiile relevante.

Instituția din statul membru în care s-a deplasat persoana aflată în șomaj furnizează lunar informații relevante cu privire la monitorizarea situației persoanei aflate în șomaj, în special dacă aceasta este încă înregistrată la serviciile de ocupare a forței de muncă și respectă procedurile organizate de verificare și activare sau de plasare a forței de muncă.

- (5) Instituția din statul membru în care s-a deplasat persoana aflată în șomaj organizează sau face demersurile necesare pentru organizarea de controale, ca și cum persoana în cauză ar fi o persoană aflată în șomaj care beneficiază de prestații în temeiul legislației proprii. Dacă este necesar, aceasta informează imediat instituția competentă dacă apar circumstanțe de natură să afecteze dreptul persoanei aflate în șomaj la prestații, cum ar fi reluarea activității.”;

- (c) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Alineatele (2)-(6) de la prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* situațiilor prevăzute la articolul 64a alineatul (1) din regulamentul de bază.”

25. Articolul 56 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(-1) Instituția competentă informează persoanele aflate în șomaj total, astfel cum sunt menționate la articolul 65 alineatul (1), la articolul 65 alineatul (2) al treilea paragraf și la articolul 65 alineatul (3) din regulamentul de bază, cu privire la drepturile și obligațiile lor și le furnizează documente care includ toate informațiile necesare referitoare la primirea prestațiilor de șomaj în conformitate cu legislația relevantă. Instituțiile relevante își transmit reciproc informațiile necesare pentru a sprijini activitățile legate de căutarea unui loc de muncă ale persoanelor aflate în șomaj care își au reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent și se informează reciproc cu privire la procedurile și condițiile de control aplicabile și la serviciul de ocupare a forței de muncă la care trebuie să se prezinte persoanele respective. La cererea instituției competente, instituția din statul membru de reședință informează de îndată instituția competentă cu privire la orice circumstanțe despre care are cunoștință și care ar putea afecta dreptul la prestații, în special dacă o persoană aflată în șomaj total a început să desfășoare o activitate salariată sau independentă în statul membru de reședință.”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care, în temeiul articolului 65 alineatul (6) din regulamentul de bază, o persoană aflată în șomaj hotărăște să se pună la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru care nu furnizează prestațiile pe lângă cele din statul membru care furnizează prestațiile, înregistrându-se ca persoană aflată în căutarea unui loc de muncă, aceasta informează instituția și serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru care furnizează prestațiile.

La solicitarea serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru care nu furnizează prestațiile, serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru care furnizează prestațiile trimit informațiile relevante privind înregistrarea persoanei aflate în șomaj și demersurile acesteia de căutare a unui loc de muncă.

Totodată, la cererea instituției competente, serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru care nu furnizează prestațiile informează de îndată instituția competentă cu privire la orice circumstanțe despre care au cunoștință și care ar putea afecta dreptul la prestații, în special în cazul în care persoana aflată în șomaj total a început să desfășoare o activitate salariată sau independentă în statul de reședință.”;

(c) alineatul (3) se elimină.

26. Se introduce următorul articol:

„Articolul 56a

Măsuri consolidate de sprijin și de cooperare pentru persoanele aflate în șomaj care au avut reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent

- (1) Autoritățile sau instituțiile competente a două sau mai multe state membre cooperează și pot conveni asupra unor proceduri și termene specifice privind monitorizarea situației persoanelor aflate în șomaj, precum și asupra altor măsuri care să faciliteze activitățile de căutare a unui loc de muncă desfășurate de persoanele aflate în șomaj care își au reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent.
- (2) Statele membre în cauză se asigură că persoanele aflate în șomaj menționate la articolul 65 din regulamentul de bază au acces, pe teritoriul fiecărui stat membru în cauză, la rețeaua europeană de servicii de ocupare a forței de muncă (EURES) și la serviciile de asistență din regiunile transfrontaliere, dacă sunt disponibile, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului*.

* Regulamentul (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2016 privind o rețea europeană de servicii de ocupare a forței de muncă (EURES), accesul lucrătorilor la servicii de mobilitate și integrarea mai bună a piețelor forței de muncă și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 492/2011 și (UE) nr. 1296/2013 (JO L 107, 22.4.2016, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/589/oj>)”.

27. La articolul 57, titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Dispoziții privind aplicarea articolelor 60a, 61, 62, 64 și 65 din regulamentul de bază privind persoanele aflate sub incidența unui sistem special pentru funcționari”.

28. La articolul 64 alineatul (1), prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— indicele ($i = 1, 2, 3$ și 4) reprezintă cele patru grupe de vârstă folosite pentru calcularea sumelor fixe:

$i = 1$: persoane sub 65 de ani,

$i = 2$: persoane între 65 și 74 de ani,

$i = 3$: persoane între 75 și 84 de ani,

$i = 4$: persoane cu vârsta de 85 de ani sau mai mare decât aceasta;”.

29. Articolul 65 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 65

Notificarea costurilor medii anuale

- (1) Costul mediu anual pe persoană, pentru un anumit an, pentru fiecare grupă de vârstă, este notificat Comisiei de audit cel târziu până la sfârșitul celui de-al doilea an care urmează anului respectiv.

- (2) Costurile medii anuale notificate în temeiul alineatului (1) se publică anual în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, după aprobarea primită din partea Comisiei administrative.
- (3) În cazul în care un stat membru nu este în măsură să notifice costurile medii anuale pentru un anumit an înainte de termenul menționat la alineatul (1), acesta solicită, până la termenul respectiv, autorizarea Comisiei administrative și a Comisiei de audit de a utiliza costurile medii anuale pentru respectivul stat membru publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* pentru anul anterior anului pentru care nu se efectuează notificarea. Atunci când solicită această autorizare, statul membru explică motivele pentru care nu este în măsură să notifice costurile medii anuale pentru anul în cauză. În cazul în care Comisia administrativă, după ce a analizat avizul Comisiei de audit, aprobă solicitarea statului membru, costurile medii anuale pentru anul anterior anului pentru care nu se efectuează notificarea sunt republicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (4) Autorizarea în conformitate cu alineatul (3) nu se acordă timp de doi ani consecutivi.”

30. La articolul 66, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Rambursarea între instituțiile statelor membre, prevăzută la articolele 35 și 41 din regulamentul de bază, se face prin intermediul organismului de legătură. Este posibil să existe un organism de legătură separat pentru rambursările efectuate în conformitate cu articolele 35 și 41 din regulamentul de bază. Creanțele reciproce se pot compensa între organisme de legătură.”

31. Articolul 67 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În ceea ce privește articolul 6 alineatul (5) al doilea paragraf și articolul 73 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare, perioada prevăzută la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol nu începe să curgă anterior identificării instituției competente.”;

(b) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Comisia de audit facilitează închiderea definitivă a conturilor în cazurile în care nu se poate ajunge la o înțelegere în termenul prevăzut la alineatul (6) și, la cererea motivată a uneia dintre părți, se pronunță cu privire la litigiu în termen de nouă luni de la sfârșitul lunii în care cazul a fost supus respectivei comisii.”

32. La articolul 68, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Dobânzile sunt calculate pe baza ratei de referință aplicate de Banca Centrală Europeană pentru principalele sale operațiuni de refinanțare plus două puncte procentuale. Rata de referință aplicabilă este cea în vigoare în prima zi a lunii în care trebuie să fie efectuată plata.”

33. Articolul 70 se elimină.

34. La articolul 72, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cu excepția situației în care se prevede altfel la articolul 73 din regulamentul de punere în aplicare, în cazul în care o instituție dintr-un stat membru a plătit unei persoane prestații necuvenite, instituția respectivă, în condițiile și limitele prevăzute de legislația pe care o aplică, poate solicita instituției oricărui alt stat membru plătitor de prestații către persoana în cauză să rețină suma necuvenită plătită din plățile restante sau plățile curente pe care aceasta le datorează persoanei în cauză, indiferent de domeniul de securitate socială în care este plătită prestația. Instituția statului membru solicitat reține suma în cauză sub rezerva condițiilor și limitelor care se aplică acestui tip de procedură de compensare conform legislației pe care o aplică, procedând ca și cum ar fi făcut ea însăși plățile excedentare, și transferă suma reținută instituției care a plătit prestațiile necuvenite.”

35. Articolul 73 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 73

Decontarea prestațiilor în bani și în natură

și a cotizațiilor nejustificate în cazul unei modificări retroactive

a legislației aplicabile sau în alte situații

în care o instituție nu era competentă

- (1) În cazul unei modificări retroactive a legislației aplicabile, inclusiv în situațiile menționate la articolul 6 alineatele (4) și (5) din regulamentul de punere în aplicare, precum și în alte cazuri în care o instituție care nu era competentă a plătit sau a acordat prestații în mod nejustificat sau a primit cotizații în mod nejustificat, instituția respectivă întocmește o situație a sumelor plătite sau primite și o trimite pentru rambursare instituției identificate ca fiind competentă, în termen de șase luni de la determinarea modificării legislației aplicabile sau de la identificarea instituției responsabile de acordarea prestațiilor sau de primirea cotizațiilor.
- (2) Prestațiile în natură sunt rambursate de către instituția identificată ca fiind competentă în conformitate cu articolele 66-68 din regulamentul de punere în aplicare.
- (3) Instituția identificată ca fiind competentă pentru plata prestațiilor în bani reține suma pe care trebuie să o ramburseze instituției care nu era competentă sau care era competentă doar cu titlu provizoriu din plățile restante pentru prestațiile corespunzătoare datorate persoanei în cauză și transferă fără întârziere suma reținută către instituția respectivă.

Dacă suma prestațiilor plătite în mod nejustificat depășește suma plăților restante care trebuie să fie efectuate de către instituția identificată ca fiind competentă sau dacă nu există plăți restante, instituția identificată ca fiind competentă reține suma respectivă din plățile curente sub rezerva condițiilor și limitelor existente în temeiul legislației pe care o aplică și transferă fără întârziere suma reținută instituției care a plătit în mod nejustificat prestațiile în bani, în vederea rambursării.

- (4) Instituția care a primit cotizații de la o persoană fizică sau juridică în mod nejustificat rambursează sumele în cauză persoanei care le-a plătit numai după ce instituția respectivă a verificat cuantumul în cauză la instituția identificată ca fiind competentă.

La cererea instituției identificate ca fiind competentă, care se efectuează în termen de cel mult trei luni după ce aceasta a primit situația sumei plătite sau primite, instituția care a primit cotizațiile în mod nejustificat transferă cotizațiile respective instituției identificate ca fiind competentă pentru perioada respectivă, în scopul regularizării situației cotizațiilor datorate de persoana fizică sau juridică acesteia din urmă.

Cotizațiile transferate se consideră că au fost plătite retroactiv instituției identificate ca fiind competentă.

În cazul în care cotizațiile primite în mod nejustificat depășesc suma pe care persoana fizică sau juridică o datorează instituției identificate ca fiind competentă, instituția care a primit cotizațiile în mod nejustificat rambursează suma excedentară, calculată în conformitate cu dreptul intern, persoanei fizice sau juridice în cauză.

- (5) Existența unor termene în temeiul legislației naționale nu constituie un motiv întemeiat pentru refuzul decontării creanțelor între instituții în conformitate cu prezentul articol.
- (6) În cazul unei proceduri prevăzute la articolul 5 alineatul (5) sau la articolul 6 alineatul (3) din regulamentul de punere în aplicare, prezentul articol nu se aplică creanțelor mai vechi de 36 de luni de la data la care a fost inițiată procedura.
- (7) Două sau mai multe state membre pot conveni asupra unor dispoziții și proceduri specifice care sunt diferite de cele prevăzute la alineatele (1)-(6) de la prezentul articol și, în legătură cu prestațiile în natură, pot să aplice articolul 35 alineatul (3) din regulamentul de bază, cu condiția ca respectivele dispoziții și proceduri să nu fie dezavantajoase pentru persoanele în cauză.
- (8) Comisia administrativă stabilește modalitățile detaliate pentru aplicarea prezentului articol.”

36. Articolul 75 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se introduce următoarea liniuță:

„— «data scadenței creanței» înseamnă data până la care ar fi trebuit să fie plătită datoria în conformitate cu legislația statului membru al părții solicitante.”;

(b) alineatul (3) se elimină;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(4) În cazul în care o rambursare a cotizațiilor de securitate socială se referă la o persoană care își are reședința sau locul de ședere într-un alt stat membru, statul membru din care trebuie să se efectueze rambursarea poate, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare, să informeze statul membru de reședință sau de ședere cu privire la rambursarea care urmează să fie efectuată, fără a fi primit în prealabil o cerere în acest sens.”

37. Articolul 77 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 77

Notificarea

- (1) La cererea părții solicitante și în conformitate cu normele în vigoare privind notificarea unor instrumente sau decizii similare în propriul stat membru, partea solicitată notifică destinatarul cu privire la toate instrumentele și deciziile, inclusiv cele de natură juridică, referitoare la o creanță sau la recuperarea acesteia emise în statul membru al părții solicitante.
- (2) Cererea de notificare este însoțită de un formular standard care conține cel puțin următoarele informații și de instrumentul sau decizia care trebuie să fie notificată:
 - (a) numele, adresa și alte date relevante pentru identificarea destinatarului;
 - (b) scopul notificării și termenul în care trebuie efectuată notificarea;
 - (c) o descriere a instrumentului sau a deciziei care trebuie să fie notificată, a naturii și a valorii creanței în cauză;
 - (d) numele, adresa și alte date de contact cu privire la:
 - (i) biroul responsabil de instrumentul sau decizia care trebuie să fie notificată; și

- (ii) în cazul în care este diferit de biroul prevăzut la punctul (i), biroul de la care se pot obține informații suplimentare privind notificarea sau privind procedura de a contesta a obligației de plată.
- (3) Partea solicitată comunică imediat părții solicitante acțiunea întreprinsă ca răspuns la cererea de notificare și, în special, data la care decizia sau instrumentul i-a fost transmis destinatarului.
- (4) Partea solicitantă depune o cerere de notificare în temeiul prezentului articol numai în cazul în care nu este în măsură să efectueze notificarea în conformitate cu normele care reglementează notificarea documentului în cauză în statul său membru sau în cazul în care o astfel de notificare ar cauza dificultăți disproporționate.
- (5) Partea solicitată se asigură că notificarea în statul membru al părții solicitate se efectuează în conformitate cu actele cu putere de lege și practicile administrative naționale în vigoare în statul membru al părții solicitate.
- (6) Alineatul (5) nu aduce atingere altor forme de notificare utilizate de o autoritate competentă din statul membru al părții solicitante în conformitate cu normele în vigoare în respectivul stat membru. O autoritate din statul membru al părții solicitante poate notifica direct orice document prin scrisoare recomandată sau pe cale electronică unei persoane de pe teritoriul unui alt stat membru.”

38. Articolul 78 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) La cererea părții solicitante, partea solicitată recuperează creanțele care fac obiectul unui instrument care permite executarea în statul membru al părții solicitante. Orice cerere de recuperare este însoțită de un instrument uniform care permite executarea în statul membru al părții solicitate.”;

(b) la alineatul (2), litera (b) se elimină;

(c) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Înainte ca partea solicitantă să facă o cerere de recuperare, se aplică procedurile de recuperare adecvate disponibile în statul membru al părții solicitante, cu excepția situațiilor următoare:

(a) atunci când este evident că nu există active de recuperat în statul membru al părții solicitante sau că astfel de proceduri nu vor determina plata integrală a creanței, iar partea solicitantă deține informații specifice care indică faptul că persoana în cauză deține active în statul membru al părții solicitate;

- (b) atunci când aplicarea unor astfel de proceduri în statul membru al părții solicitante ar cauza dificultăți disproporționate.

În cazul în care partea solicitată primește o cerere de recuperare de la o parte solicitantă, partea solicitantă furnizează, la cererea părții solicitate, toate informațiile suplimentare care ar fi necesare părții solicitate pentru recuperarea creanței. Partea solicitantă nu este obligată să furnizeze informațiile specificate la articolul 76 alineatul (3) din regulamentul de punere în aplicare.

- (4) Cererea de recuperare conține, de asemenea, o declarație a părții solicitante prin care se confirmă că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatele (2) și (3).”;

- (d) se adaugă următorul alineat:

„(6) Cererea de recuperare a unei creanțe poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță, emise în statul membru al părții solicitante.”

39. Articolele 79-82 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 79

Instrumentul care permite executarea recuperării

- (1) Instrumentul uniform care permite executarea în statul membru al părții solicitate reflectă conținutul de fond al instrumentului inițial care permite executarea și constituie baza unică a măsurilor asigurătorii și de recuperare luate în statul membru al părții solicitate. Acesta nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, completare sau înlocuire în respectul stat membru.
- (2) Instrumentul uniform care permite executarea include:
 - (a) numele, adresa și orice alte informații necesare pentru identificarea persoanei fizice sau juridice în cauză sau a părții terțe care deține activele acesteia;
 - (b) numele, adresa și orice alte informații relevante privind biroul responsabil de evaluarea creanței și, dacă este diferit, biroul la care se pot obține informații suplimentare privind creanța sau posibilitățile de a contesta obligațiile de plată;
 - (c) informații relevante pentru identificarea instrumentului care permite executarea, emis în statul membru al părții solicitante;

- (d) o descriere a creanței, care cuprinde natura acesteia, perioada aferentă creanței, data scadenței creanței și orice alte date relevante pentru procesul de executare, precum și valoarea creanței, inclusiv principalul, eventualele dobânzi, amenzile, sancțiunile administrative și orice alte taxe și costuri datorate, indicate în monedele statelor membre ale părții solicitante și solicitate;
- (e) data notificării instrument către destinatar, efectuată de partea solicitantă sau de partea solicitată;
- (f) data de la care și perioada în care executarea este posibilă conform legislației în vigoare în statul membru al părții solicitante;
- (g) orice alte informații relevante.

Articolul 80

Formalități și termene de plată

- (1) Creanțele se recuperează în moneda statului membru al părții solicitate. Sub rezerva articolului 85 alineatul (1a), partea solicitată transferă părții solicitante întreaga valoare a creanței pe care o recuperează.

Atunci când transferă părții solicitante valoarea creanței, partea solicitată furnizează, de asemenea, informații relevante pentru identificarea persoanei fizice sau juridice în cauză, astfel cum se menționează la articolul 79 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare.

- (2) În cazul în care actele cu putere de lege sau actele administrative în vigoare în propriul stat membru permit acest lucru, partea solicitată poate să îi acorde debitorului un termen de plată sau să autorizeze plata eşalonată. Orice dobândă percepută de partea solicitată pentru acordarea acestui termen este de asemenea remisă părţii solicitante. Partea solicitată informează ulterior partea solicitantă în legătură cu orice astfel de decizie.

De la data la care este primită cererea de recuperare, partea solicitată percepe dobânzi pentru plata cu întârziere, în conformitate cu actele cu putere de lege şi actele administrative în vigoare în statul membru al părţii solicitate.

Articolul 81

*Contestarea creanţei sau a instrumentului
care permite executarea recuperării acesteia
şi contestarea măsurilor de executare*

- (1) În cazul în care, în cursul procedurii de recuperare, una dintre părţile interesate contestă creanţa, instrumentul iniţial care permite executarea în statul membru al părţii solicitante, instrumentul uniform care permite executarea în statul membru al părţii solicitate sau valabilitatea unei notificări efectuate de o autoritate din statul membru al părţii solicitante, acţiunea este introdusă de către respectiva parte interesată în faţa autorităţilor competente din statul membru al părţii solicitante, în conformitate cu legile în vigoare în statul membru respectiv. Partea solicitantă notifică fără întârziere părţii solicitate această acţiune. Partea interesată poate, de asemenea, să informeze partea solicitată cu privire la acţiune.

- (2) De îndată ce a primit notificarea sau informarea menționată la alineatul (1) de la partea solicitantă sau de la partea interesată, partea solicitată își suspendă procedura de executare până când autoritatea competentă ia o decizie, cu excepția cazului în care partea solicitantă face o cerere de recuperare a creanței în conformitate cu al doilea paragraf de la prezentul alineat. Fără a aduce atingere articolului 84 din regulamentul de punere în aplicare, partea solicitată poate să ia măsuri asiguratorii pentru a garanta recuperarea creanței, în măsura în care actele cu putere de lege în vigoare în statul său membru permit o astfel de acțiune pentru creanțe de acest fel.

În pofida primului paragraf, partea solicitantă poate, în conformitate cu actele cu putere de lege și practicile administrative în vigoare în propriul stat membru, să prezinte părții solicitate o cerere motivată de recuperare a unei creanțe contestate, în măsura în care actele cu putere de lege și practicile administrative relevante în vigoare în statul membru al părții solicitate prevăd o astfel de acțiune. În cazul în care rezultatul contestației este ulterior favorabil debitorului, partea solicitantă este răspunzătoare pentru rambursarea oricăror sume recuperate, împreună cu orice compensație datorată, în conformitate cu legislația în vigoare în statul membru al părții solicitate.

- (3) În cazul în care contestația se referă la măsurile de executare luate în statul membru al părții solicitate sau la valabilitatea notificării efectuate de o autoritate a părții solicitate, acțiunea se introduce în fața autorității competente din statul membru respectiv, în conformitate cu actele cu putere de lege în vigoare în statul respectiv.

Articolul 81a

Retrageri și modificări

- (1) Partea solicitantă informează imediat partea solicitată cu privire la orice modificare ulterioară adusă cererii sale de recuperare sau cu privire la retragerea cererii sale, precizând motivele unei astfel de modificări sau retrageri.
- (2) Dacă modificarea cererii are la bază o decizie luată de autoritatea competentă menționată la articolul 81 alineatul (1), partea solicitantă comunică părții solicitate decizia, împreună cu un instrument uniform revizuit care permite executarea în statul membru al părții solicitate. Partea solicitată ia măsuri de recuperare suplimentare pe baza instrumentului revizuit.

Măsurile asigurătorii sau de recuperare care au fost deja luate pe baza instrumentului uniform inițial ce permite executarea în statul membru al părții solicitate pot continua pe baza instrumentului revizuit, cu excepția cazului în care modificarea cererii se datorează lipsei de valabilitate a instrumentului inițial care permite executarea în statul membru al părții solicitante sau a instrumentului uniform inițial care permite executarea în statul membru al părții solicitate.

În ceea ce privește instrumentul revizuit, se aplică articolele 79 și 81.

- (3) În cazul în care solicitarea este modificată dintr-un alt motiv decât cel menționat la alineatul (2), iar modificarea respectivă include o reducere a valorii creanței, partea solicitată continuă orice măsuri asigurătorii sau de recuperare deja luate, care se limitează la valoarea creanței încă neachitate.

Articolul 82

Limitele asistenței

- (1) Fără a aduce atingere competenței de a acorda asistență, partea solicitată nu are obligația:
- (a) să acorde asistență în conformitate cu articolele 78-81 din regulamentul de punere în aplicare dacă, din cauza situației debitorului, recuperarea creanței ar crea dificultăți economice sau sociale grave în statul membru al părții solicitate, cu condiția ca actele cu putere de lege și practicile administrative în vigoare în statul membru al părții solicitate să permită astfel de acțiuni pentru creanțe similare la nivel național;
 - (b) să acorde asistență în conformitate cu articolele 76-81 din regulamentul de punere în aplicare dacă cererea inițială înaintată în temeiul articolelor 76, 77 sau 78 din regulamentul de punere în aplicare vizează creanțe mai vechi de cinci ani, calculați de la data scadenței creanței în statul membru al părții solicitante până la data cererii inițiale de asistență.

Cu privire la litera (b), dacă se contestă creanța sau instrumentul inițial care permite executarea în statul membru al părții solicitante, perioada de cinci ani începe să curgă la data la care creanța sau instrumentul care permite recuperarea nu mai poate face obiectul unei contestații.

În plus, în cazurile în care autoritățile din statul membru al părții solicitante acceptă o amânare a termenului de plată sau un plan de eşalonare, termenul de cinci ani începe să curgă la data la care s-a încheiat întreaga perioadă de plată.

Cu toate acestea, în astfel de cazuri, partea solicitată nu este obligată să acorde asistență cu privire la creanțele mai vechi de 10 ani, calculați de la data scadenței creanței în statul membru al părții solicitante.

- (2) Partea solicitată informează partea solicitantă în legătură cu motivele pentru care nu dă curs unei cereri de asistență.”

40. Articolul 84 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 84

Măsuri asigurătorii

- (1) La cererea motivată a părții solicitante, partea solicitată ia măsurile asigurătorii necesare în conformitate cu dreptul intern și cu practicile administrative în vigoare în statul său membru, pentru a asigura recuperarea în cazul în care la momentul formulării cererii se contestă creanța sau instrumentul care permite executarea în statul membru al părții solicitante sau în cazul în care creanța nu face încă obiectul unui instrument care permite executarea în statul membru al părții solicitante, în măsura în care ar fi de asemenea posibile măsuri asigurătorii, într-o situație similară, în temeiul dreptului intern și al practicilor administrative ale statului membru al părții solicitante.

Documentul elaborat pentru a permite aplicarea de măsuri asigurătorii în statul membru al părții solicitante și referitor la creanța pentru care se solicită asistența reciprocă, dacă este cazul, se anexează cererea de măsuri asigurătorii în statul membru al părții solicitate. Documentul respectiv nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, completare sau înlocuire în statul membru al părții solicitate.

- (2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță, emise de statul membru al părții solicitante.

- (3) În scopul punerii în aplicare a alineatului (1) de la prezentul articol, dispozițiile și procedurile prevăzute la articolele 78, 79, 81 și 82 din regulamentul de punere în aplicare se aplică *mutatis mutandis*.”

41. La articolul 85, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

- „(1) Partea solicitată recuperează de la persoana fizică sau juridică în cauză toate cheltuielile aferente recuperării creanței și păstrează sumele, în conformitate cu actele cu putere de lege aplicabile unor creanțe similare din statul membru al părții solicitate.
- (1a) În cazul în care cheltuielile aferente recuperării creanței nu pot fi recuperate de la debitor în plus față de valoarea creanței, cheltuielile respective se rețin din orice sumă care a fost în mod efectiv recuperată sau, dacă acest lucru nu este posibil, se rambursează de către partea solicitantă. Partea solicitantă și partea solicitată pot conveni asupra unei modalități de rambursare aplicabile cazului respectiv sau pot conveni să renunțe la rambursarea unor astfel de cheltuieli.”

42. Se introduce următorul articol:

„Articolul 85a

Prezența în birourile administrative și participarea la anchetele administrative

- (1) Prin acord între partea solicitantă și partea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de partea solicitată, funcționarii autorizați de partea solicitantă pot, în vederea promovării asistenței reciproce prevăzute de prezenta secțiune:
 - (a) să fie prezenți în birourile în care își desfășoară activitatea autoritățile administrative ale statului membru al părții solicitate;
 - (b) să fie prezenți la anchetele administrative efectuate pe teritoriul statului membru al părții solicitate;
 - (c) să asiste funcționarii competenți din statul membru al părții solicitate în cursul procedurilor judiciare din respectivul stat membru.
- (2) În măsura în care legislația în vigoare în statul membru al părții solicitate permite acest lucru, acordul menționat la alineatul (1) poate prevedea ca funcționarii din statul membru al părții solicitante să intervieveze persoane și să examineze registre.
- (3) Atunci când acționează în temeiul alineatului (1) sau (2), funcționarii autorizați de partea solicitantă dețin o împuternicire scrisă în care sunt indicate identitatea și calitatea lor oficială.”

43. Articolul 86 se elimină.
44. Se introduce următorul articol:

„Articolul 86a

Competența de a adopta acte de punere în aplicare

- (1) Comisia detaliază suplimentar procedura de recuperare, prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare stabilesc:
- (a) modalitățile practice necesare pentru aplicarea prezentei secțiuni în ceea ce privește trimiterea de informații, documente sau decizii prin mijloace electronice persoanei în cauză, în conformitate cu articolul 4;
 - (b) formatul instrumentului uniform menționat la articolul 79;
 - (c) informațiile care trebuie să fie furnizate părții solicitante de către partea solicitată cu privire la stadiul sau la rezultatul cererii și calendarul aplicabil în această privință;
 - (d) măsurile care trebuie să fie luate de către instituțiile vizate în cazul unei modificări sau retrageri a creanței care face obiectul unei cereri de recuperare;

- (e) normele detaliate suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a articolului 75 alineatul (2), a articolelor 76, 77, 78, 79, 80 și 81, a articolului 82 alineatul (1), a articolului 83 alineatul (1) al doilea paragraf și a articolelor 84, 85 și 85a; și
- (f) determinarea unui prag minim pentru sumele pentru care se poate formula o cerere de recuperare.

- (2) Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 88c alineatul (2) din regulamentul de bază.”

45. Articolul 87 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Alineatele (2) și (3) se aplică și în ceea ce privește stabilirea sau verificarea stării de dependență a unui beneficiar sau solicitant de prestații pentru îngrijirea pe termen lung menționate la articolul 1 litera (vb) din regulamentul de bază.”;

(b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Prin derogare de la principiul cooperării administrative comune gratuite prevăzut la articolul 76 alineatul (2) din regulamentul de bază, suma efectivă a cheltuielilor privind controalele menționate la alineatele (1)-(5) de la prezentul articol se rambursează instituției care a fost însărcinată cu acestea de către instituția debitoare care a solicitat efectuarea lor. Cu toate acestea, în cazul în care instituția căreia i s-a solicitat să efectueze controlul utilizează constatările și pentru acordarea de prestații, în nume propriu, persoanei în cauză în temeiul legislației pe care o aplică, aceasta nu poate pretinde cheltuielile menționate în teza precedentă. ”.

46. Se introduce următorul articol:

„Articolul 87a

Evaluarea

Până la ... [cinci ani de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], Comisia efectuează o evaluare a respectării termenelor menționate în titlul II din regulamentul de punere în aplicare și o evaluare a punerii în aplicare a articolului 14 alineatul (5a) din regulamentul respectiv.

În evaluarea sa, Comisia analizează, de asemenea, dacă este oportun să se extindă domeniul de aplicare a prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung în temeiul regulamentului de bază, astfel încât să acopere prestațiile legate de muncă.

Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind rezultatele evaluării sale. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.”

47. La articolul 89, alineatul (3) se elimină.

48. Articolul 92 se elimină.

49. Articolul 93 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 93

Dispoziții tranzitorii

Articolele 87, 87a și 87b din regulamentul de bază se aplică în situațiile care intră sub incidența regulamentului de punere în aplicare.”

50. Se introduce următorul articol:

„Articolul 94a

Dispoziții tranzitorii privind prestațiile de șomaj

- (1) Articolele 56 și 70 și anexa 5, în versiunea în vigoare înainte de ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], continuă să se aplice prestațiilor de șomaj pentru care sunt depuse cereri înainte de datele de aplicare relevante, astfel cum sunt prevăzute la articolul 97 al doilea paragraf punctul 2 și al treilea și al patrulea paragraf.

- (2) Articolul 73, în versiunea în vigoare înainte de ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare] continuă să se aplice decontărilor de creanțe care au început înainte de ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare].
- (3) Titlul IV capitolul III secțiunea 3, în versiunea în vigoare înainte de ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], continuă să se aplice cererilor și contestațiilor depuse înainte de ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare].”

51. Articolul 96 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) al doilea paragraf, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, cu excepția articolului 107, Regulamentul (CEE) nr. 574/72 rămâne în vigoare și continuă să producă efecte juridice, în sensul:”;

- (b) se introduce următorul alineat:

„(1a) În sensul legislației menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, normele privind conversia monetară sunt reglementate de articolul 90.”

52. Articolul 97 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 97

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Acesta intră în vigoare la 1 mai 2010.

În pofida celui de al doilea paragraf, se aplică următoarele date de aplicare:

1. următoarele dispoziții, în versiunea în vigoare de la ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], se aplică de la data respectivă:
 - (a) articolul 1 alineatul (2);
 - (b) articolul 2 alineatele (2a), (5) și (6);
 - (c) articolul 3 alineatul (3);
 - (d) articolul 19 alineatele (2) și (3);
 - (e) articolul 26 alineatul (4);
 - (f) articolul 43 alineatul (3);
 - (g) articolul 65;
 - (h) articolul 66 alineatul (2);
 - (i) articolul 68 alineatul (2);
 - (j) articolul 75 alineatele (1), (3) și (4);

- (k) articolele 85a, 86 și 86a;
 - (l) articolul 87 alineatele (4) și (6);
 - (m) articolul 87c;
 - (n) articolul 89 alineatul (3);
 - (o) articolele 92, 93 și 94a;
 - (p) articolul 96 alineatele (1) și (1a);
 - (q) anexa 1;
2. următoarele dispoziții, în versiunea în vigoare de la ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], se aplică de la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare]:
- (a) articolul 5 alineatele (2)-(5);
 - (b) articolul 14 alineatele (1), (1a), (3), (5a), (10) și (12);
 - (c) articolul 15;
 - (d) articolul 16 alineatele (1), (2), (3) și (5);
 - (e) articolul 19a;
 - (f) articolul 20 alineatele (3) și (4);
 - (g) articolul 25 alineatele (1) și (3);

- (h) articolul 31 alineatul (2);
- (i) articolul 32 alineatul (1);
- (j) articolul 54 alineatul (1);
- (k) articolul 54a;
- (l) articolul 55 alineatele (1), (4), (5) și (7);
- (m) articolul 56 alineatele (-1), (1) și (3);
- (n) articolul 56a;
- (o) articolul 67 alineatele (3) și (7);
- (p) articolul 70;
- (q) articolul 72 alineatul (1);
- (r) articolele 73 și 77;
- (s) articolul 78 alineatele (1)-(4) și (6);
- (t) articolele 79-82 și articolul 84;
- (u) articolul 85 alineatele (1) și (1a);
- (v) anexele 5 și 6;

3. articolul 64, în versiunea în vigoare de la ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], se aplică de la 1 ianuarie ... [anul calendaristic care urmează anului calendaristic în care intră în vigoare regulamentul de modificare].

În pofida celui de al doilea paragraf punctele 1 și 2 de la prezentul articol, în ceea ce privește persoanele pentru care, în cursul ultimei lor activități salariate sau independente, Luxemburg a fost statul membru competent, articolele 56 și 70 și anexa 5, în versiunea în vigoare înainte de ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], se aplică până la ... [cinci ani de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare]. Pe perioada respectivă, articolul 56a nu se aplică Luxemburgului.

Luxemburg poate notifica Comisiei necesitatea prelungirii perioadei menționate la al treilea paragraf până la ... [7 ani de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare]. O astfel de notificare de prelungire se face într-un termen rezonabil înainte de finalul perioadei prevăzute la al treilea paragraf. Notificarea se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.”

53. Anexele la Regulamentul (CE) nr. 987/2009 se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.

Articolul 3

Intrarea în vigoare și data aplicării

Prezentul regulament intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Modificarea anexelor la Regulamentul (CE) nr. 883/2004

Anexele la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se modifică după cum urmează:

1. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) Partea I se modifică după cum urmează:

(i) se introduce următoarea secțiune după secțiunea „BULGARIA”:

„REPUBLICA CEHĂ

Plata în avans a pensiei alimentare în conformitate cu Legea privind plata în avans a pensiei alimentare (nr. 588/2020 Coll.).”;

(ii) secțiunea „ESTONIA” se înlocuiește cu următorul text:

„ESTONIA

Pensii alimentare în temeiul Legii privind prestațiile familiale din 1 ianuarie 2017.”;

(iii) secțiunea „SLOVACIA” se înlocuiește cu următorul text:

„SLOVACIA

Pensie alimentară de substituție prevăzută în Legea nr. 201/2008 Coll. astfel cum a fost modificată.”;

- (iv) secțiunea „SUEDIA” se înlocuiește cu următorul text:

„SUEDIA

Ajutor pentru întreținere [capitolele 17-19 din Codul asigurărilor sociale (2010:110)].”;

- (b) Partea II se modifică după cum urmează:

- (i) secțiunea „LITUANIA” se înlocuiește cu următorul text:

„LITUANIA

Plata indemnizației de îngrijire a copilului în temeiul Legii privind plata indemnizației de îngrijire a copilului.”;

- (ii) secțiunea „UNGARIA” se elimină;

- (iii) secțiunea „POLONIA” se înlocuiește cu următorul text:

„POLONIA

Indemnizație de naștere sub formă de plată unică (Legea privind prestațiile familiale).

Prestație unică pentru nașterea unui copil care a fost diagnosticat cu un handicap grav și ireversibil sau cu o boală incurabilă care îi pune în pericol viața, care își are originea în perioada dezvoltării prenatale a copilului sau în timpul travaliului.”;

(iv) secțiunea „ROMÂNIA” se elimină;

(v) secțiunea „SLOVACIA” se înlocuiește cu următorul text:

„SLOVACIA

Indemnizație de naștere.”;

(vi) secțiunea „FINLANDA” se înlocuiește cu următorul text:

„Indemnizație globală de maternitate, indemnizație forfetară de maternitate și asistență sub forma unei plăți globale destinate să compenseze costul adopției internaționale, în temeiul Legii privind indemnizațiile de maternitate (477/1993).”;

(vii) se adaugă următoarea secțiune:

„SUEDIA

Indemnizație de adopție [capitolul 21 din Codul asigurărilor sociale (2010:110)].”

2. Anexa II se modifică după cum urmează:
 - (a) secțiunile „DANEMARCA-FINLANDA” și „DANEMARCA-SUEDIA” se elimină.
 - (b) secțiunea „GERMANIA-AUSTRIA” se înlocuiește cu următorul text:

„GERMANIA-AUSTRIA

Articolul 14 alineatul (2) literele (g), (h), (i) și (j) din Convenția din 4 octombrie 1995 privind asigurările sociale (repartiția competențelor între ambele țări în ceea ce privește cazurile de asigurare trecute și perioadele de asigurare obținute); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.”;
 - (c) secțiunile „SPANIA-PORTUGALIA” și „FINLANDA-SUEDIA” se elimină.
3. În anexa III, secțiunile referitoare la „ESTONIA”, „SPANIA”, „CROAȚIA”, „ITALIA”, „LITUANIA”, „UNGARIA”, „ȚĂRILE DE JOS”, „FINLANDA” și „SUEDIA” se elimină.
4. Anexa IV se modifică după cum urmează:
 - (a) se introduce secțiunea „ESTONIA” după „GERMANIA”;
 - (b) se introduce secțiunea „LITUANIA” după „CIPRU”;
 - (c) se introduce secțiunea „LITUANIA” după „LETONIA”;
 - (d) se introduce secțiunea „MALTA” după „UNGARIA”;
 - (e) se introduce secțiunea „PORTUGALIA” după „POLONIA”;

- (f) se introduce secțiunea „ROMÂNIA” după „PORTUGALIA”;
- (g) se introduce secțiunea „SLOVACIA” după „SLOVENIA”;
- (h) se introduce secțiunea „FINLANDA” după „SLOVACIA”;
- (i) se introduce secțiunea „REGATUL UNIT” după „SUEDIA”.

5. În anexa VI, secțiunea „FINLANDA” se elimină.

6. În anexa VIII, partea I se modifică după cum urmează:

- (a) secțiunea „LITUANIA” se înlocuiește cu următorul text:

„LITUANIA

Toate cererile de pensii de soț supraviețuitor plătite din fondul asigurărilor sociale, calculate în funcție de cuantumul de bază al pensiei de soț supraviețuitor (Legea privind asigurările sociale de pensie).”

- (b) în secțiunea „AUSTRIA”, litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) Toate cererile de prestații în temeiul Legii federale din 22 decembrie 2018 privind pensiile notarilor austrieci – NVG 2020.

- (h) bonus pentru începerea anticipată a activității în temeiul articolelor 262a și 286a din Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG) (Legea generală privind asigurările sociale) din 9 septembrie 1955, al articolului 144a din Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG) (Legea privind asigurările sociale comerciale) din 11 octombrie 1978 și al articolului 135a din Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG) (Legea privind asigurările sociale pentru fermieri) din 11 octombrie 1978.”

7. Anexa IX se modifică după cum urmează:

- (a) partea I se modifică după cum urmează:

- (i) se introduce următoarea secțiune după secțiunea „DANEMARCA”:

„ESTONIA

Alocația privind capacitatea de muncă acordată în temeiul Legii privind capacitatea de muncă.”;

- (ii) secțiunea „FINLANDA” se înlocuiește cu următorul text:

„FINLANDA

Pensiile soților stabilite în conformitate cu dispozițiile tranzitorii și acordate înainte de 1 ianuarie 1994 (Legea privind aplicarea legii pensiilor naționale, 569/2007).

Pensia de orfan suplimentară atunci când se calculează prestațiile independente în conformitate cu Legea privind pensiile naționale (Legea privind pensiile naționale, 568/2007).”;

- (b) în partea II, secțiunea „LITUANIA” se înlocuiește cu următorul text:

„LITUANIA

- (a) Pensiile de incapacitate de muncă în cadrul asigurărilor sociale, plătite în temeiul Legii privind asigurările sociale de pensie.
- (b) Pensiile de asigurare socială de soț supraviețuitor și de orfan, calculate pe baza pensiei de incapacitate de muncă a persoanei decedate, în temeiul Legii privind asigurările sociale de pensie.”;

- (c) în partea III, al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Convenția nordică din 12 iunie 2012 privind securitatea socială.”

8. Anexa X se modifică după cum urmează:

- (a) secțiunea „REPUBLICA CEHĂ” se elimină;
- (b) în cadrul secțiunii „GERMANIA”, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) Bürgergeld, prestație de bază pentru persoanele care caută un loc de muncă, în conformitate cu volumul II din Codul social.”;

(c) secțiunea „ESTONIA” se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se elimină;

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(c) Alocație de subzistență pentru pensionarii care trăiesc singuri
(Legea din 6 septembrie 2016 privind protecția socială).”;

(d) secțiunea „LITUANIA” se înlocuiește cu următorul text:

„LITUANIA

(a) Pensia de asigurare socială pentru invaliditate și pensia pentru limită de vârstă
(Legea din 2005 privind pensiile de asistență socială, articolele 5 și 6).

(b) Indemnizație specială de asistență (Legea din 2005 privind pensiile de asistență
socială, articolul 12).

(c) Indemnizație specială de transport pentru persoanele cu handicap cu probleme
de mobilitate, acordată înainte de 2019, în conformitate cu Legea privind
indemnizația de transport.”;

(e) În secțiunea „UNGARIA”, litera (c) se elimină;

- (f) secțiunea „AUSTRIA” se înlocuiește cu următorul text:

„AUSTRIA

- (a) Supliment compensatoriu (Legea federală din 9 septembrie 1955 privind asigurarea socială generală – ASVG, Legea federală din 11 octombrie 1978 privind asigurarea socială pentru persoane implicate în activități industriale și comerciale – GSVG și Legea federală din 11 octombrie 1978 privind asigurarea socială pentru agricultori – BSVG).
- (b) Alocație suplimentară [Legea federală din 18 noiembrie 1965 privind drepturile de pensie ale funcționarilor federali, ale urmașilor și ale persoanelor aflate în întreținerea acestora – Pensionsgesetz 1965 (PG 1965)]; Legea federală privind pensiile funcționarilor căilor ferate federale austriece – Bundesbahn-Pensionsgesetz (BB-PG); Legea federală din 9 iulie 1958 privind beneficiile de pensionare și pensiile angajaților din teatrele federale [Bundestheaterpensionsgesetz (BThPG)].”
- (g) secțiunea „POLONIA” se înlocuiește cu următorul text:

„POLONIA

- (a) Pensia socială (Legea din 27 iunie 2003 privind pensia socială).
- (b) Prestația parentală suplimentară (Legea din 31 ianuarie 2019 privind prestația parentală suplimentară).

- (c) Prestația suplimentară pentru persoanele care nu pot trăi independent (Legea din 31 iulie 2019 privind prestația suplimentară pentru persoanele care nu pot trăi independent).”;
- (h) secțiunea „PORTUGALIA” se modifică după cum urmează:
 - (i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) Pensia de stat de tip necontributiv pentru limită de vârstă (Decretul-lege nr. 464/80 din 13 octombrie 1980).”;
 - (ii) se introduce următoarea literă:

„(d) Componenta de bază și suplimentul prestației sociale pentru incluziune (Decretul-lege nr. 126-A/2017 din 6 octombrie 2017, astfel cum a fost modificat).”;
- (i) se introduce următoarea secțiune după secțiunea „PORTUGALIA”:

„ROMÂNIA

Indemnizații sociale pentru pensionari (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2009 privind instituirea pensiei sociale minime garantate, aprobată prin Legea nr. 196/2009).”;
- (j) secțiunea „SLOVENIA” se elimină;
- (k) în secțiunea „FINLANDA”, litera (c) se elimină;

- (l) secțiunea „SUEDIA” se înlocuiește cu următorul text:

„SUEDIA

- (a) Ajutoare suplimentare de locuință pentru pensionari (capitolele 99-103 din Codul asigurărilor sociale) (2010:110).
 - (b) Sprijin financiar pentru persoanele în vârstă [capitolul 74 din Codul asigurărilor sociale (2010:110)];”;
- (m) în secțiunea „REGATUL UNIT”, se adaugă următoarele litere:
- „(f) Componenta de mobilitate a plății pentru independența personală [în legislația Marii Britanii, partea 4 din Legea privind reforma protecției sociale din 2012 și în legislația Irlandei de Nord, partea 5 din Ordinul din 2015 privind reforma protecției sociale (Irlanda de Nord) [S.I. 2015/2006 (N.I. 1)].
 - (g) Prestația pentru încurajarea furnizării de alimente necesare unui bun început în viață [Regulamentul din 2019 privind prestațiile alimentare (alimente necesare unui bun început în viață) (Scoția) (SSI 2019/193)].
 - (h) Granturile pentru un bun început în viață (grant pentru sarcină și nou-născut, bursă pentru învățarea timpurie, bursă pentru vârsta școlară) [Regulamentul din 2018 privind asistența pentru primii ani de viață (granturi pentru un bun început în viață) (Scoția) (SSI 2018/370)].
 - (i) Ajutorul pentru înmormântare [Regulamentul din 2019 privind asistența pentru cheltuielile de înmormântare (Scoția) (SSI 2019/292)].

- (j) Prestația scoțiană pentru copii [Regulamentul din 2020 privind prestația pentru copii (Scoția) (SSI 2020/XX)].
- (k) Componenta pentru mobilitate a indemnizației pentru copiii cu handicap [Regulamentul din 2021 privind asistența pentru copiii și tinerii cu handicap (Scoția) (SSI 2021/174)].
- (l) Componenta pentru mobilitate a indemnizației pentru adulții cu handicap [Legea din 2018 privind securitatea socială (Scoția) [„SS(S)A”] și Regulamentul din 2022 privind asistența pentru persoanele cu handicap aflate în vârstă de muncă (Scoția)].
- (m) Ajutorul pentru încălzire pe timp de iarnă pentru pensionari [Regulamentul de modificare din 2025 privind ajutorul pentru încălzire pe timp de iarnă (vârstă de pensionare) (Scoția)].
- (n) Plata pentru consumul de combustibil pe timp de iarnă (Regulamentul din 2025 privind plata pentru consumul de combustibil pe timp de iarnă din cadrul Fondului social).”

9. Anexa XI se modifică după cum urmează:

- (a) secțiunea „REPUBLICA CEHĂ” se înlocuiește cu următorul text:

„REPUBLICA CEHĂ

- 1. În scopul definirii membrilor de familie în conformitate cu articolul 1 litera (i), soții includ de asemenea partenerii declarați, astfel cum sunt definiți în Legea cehă nr. 115/2006 Coll. privind parteneriatul declarat.

2. În pofida articolelor 5 și 6 din prezentul regulament, în scopul acordării prestației suplimentare pentru perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației fostei Republici Federale Cehoslovacia, doar perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației Republicii Cehe pot fi luate în considerare pentru îndeplinirea condiției conform căreia este necesar cel puțin un an de asigurare de pensii în cadrul regimului ceh în perioada stabilită după data dizolvării federației [articolul 106a alineatul (1) litera (b) din Legea nr. 155/1995 Col. privind asigurările de pensii].”;

(b) în secțiunea „GERMANIA”, punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. În vederea acordării de prestații în bani persoanelor asigurate care trăiesc în alt stat membru, în temeiul articolului 47 alineatul (1) din volumul V al Codului social (SGB), al articolului 47 alineatul (1) din volumul VII al SGB și al articolului 24i din volumul V al SGB, sistemele germane de asigurări calculează remunerația netă, pe baza căreia se evaluează prestațiile, ca și cum persoana asigurată ar trăi în Germania, cu excepția cazului în care persoana asigurată solicită o evaluare pe baza remunerației nete pe care o primește efectiv. În vederea acordării prestațiilor de concediu pentru creșterea copilului, în temeiul Legii federale privind indemnizația de concediu pentru creșterea copilului și concediul pentru creșterea copilului (BEEG), persoanelor care trăiesc în alt stat membru, instituția competentă pentru acordarea prestației de concediu pentru creșterea copilului din Germania calculează venitul lunar mediu în conformitate cu articolele 2c-2f din lege, utilizate pentru evaluarea prestațiilor, ca și cum persoana ar trăi în Germania. În acest caz, dacă se aplică categoria de impozitare IV, în temeiul articolului 2e alineatul (3) a doua teză din BEEG, pentru că beneficiarul nu a fost încadrat în nicio categorie de impozitare în Germania în timpul perioadei de evaluare, acesta poate să solicite ca prestația de concediu pentru creșterea copilului să fie evaluată pe baza venitului său net efectiv impozitat în statul membru de reședință.”;

(c) secțiunea „ESTONIA” se înlocuiește cu următorul text:

„ESTONIA

1. Pentru calcularea prestațiilor parentale, perioadele de încadrare în muncă în alte state membre decât Estonia se consideră a fi bazate pe același quantum mediu al cotizațiilor sociale plătite în perioadele de încadrare în muncă în Estonia, cu care se cumulează. Dacă, pe durata anului de referință, persoana a fost încadrată în muncă numai în alt stat membru, calculul prestației se face pe baza quantumului mediu al cotizațiilor sociale plătite în Estonia în perioada dintre anul de referință și concediul de maternitate.
2. În vederea calculării pro rata a indemnizației pentru capacitatea de muncă, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, perioadele de ședere petrecute în Estonia vor fi luate în considerare începând de la vârsta de 16 ani până în momentul în care a survenit evenimentul.”;

- (d) secțiunea „CIPRU” se înlocuiește cu următorul text:

„CIPRU

În scopul aplicării dispozițiilor articolelor 6, 51 și 60a din prezentul regulament, pentru orice perioadă care începe la 6 octombrie 1980 sau după această dată, o săptămână de asigurare în temeiul legislației Republicii Cipru se stabilește împărțind câștigurile totale asigurabile aferente perioadei în cauză la valoarea săptămânală a câștigurilor asigurabile de bază aplicabile în anul de cotizare corespunzător, cu condiția ca numărul de săptămâni stabilite în acest mod să nu depășească numărul de săptămâni calendaristice din perioada în cauză.”;

- (e) în secțiunea „MALTA”, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) Doar în scopul aplicării articolelor 49 și 60 din prezentul regulament, persoanele încadrate în temeiul Legii privind forțele armate din Malta (capitolul 220 din Legislația Maltei), al Legii privind poliția (capitolul 164 din Legislația Maltei), al Legii privind penitenciarele (capitolul 260 din Legislația Maltei) și al Legii privind protecția civilă (capitolul 411 din Legislația Maltei) sunt considerate funcționari.”

(f) în secțiunea „ȚĂRILE DE JOS”, punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Asigurarea de sănătate

- (a) În ceea ce privește dreptul la prestații în natură în temeiul legislației Țărilor de Jos, persoanele care au dreptul la prestații în natură în sensul titlului III capitolele 1 și 2 din prezentul regulament sunt:
 - (i) persoanele care sunt obligate să încheie o asigurare în cadrul unui organism de asigurări de sănătate, în temeiul Zorgverzekeringswet (Legea privind asigurările de sănătate); și
 - (ii) în măsura în care nu sunt deja incluse la punctul (i), persoanele care își au reședința în alt stat membru și care, în temeiul prezentului regulament, au dreptul la îngrijiri de sănătate în statul lor de reședință, cheltuielile fiind suportate de către Țările de Jos.
- (b) Persoanele menționate la alineatul (1) litera (a) punctul (i) trebuie să încheie, în conformitate cu dispozițiile Zorgverzekeringswet (Legea privind asigurările de sănătate), o asigurare de sănătate la un asigurator, iar persoanele menționate la punctul 1 litera (a) punctul (ii) trebuie să se înregistreze la CAK;

- (c) Dispozițiile din Zorgverzekeringswet (Legea privind asigurările de sănătate) și Wet langdurige zorg (Legea privind îngrijirea pe termen lung) referitoare la răspunderea pentru plata cotizațiilor se aplică persoanelor menționate la litera (a) și membrilor familiilor acestora. În ceea ce privește membrii familiei, cotizațiile se rețin de la persoana care are dreptul la asigurare de sănătate;
- (d) Persoanele care au dreptul la prestații în natură în temeiul legislației unui alt stat membru decât Țările de Jos și care își au reședința în Țările de Jos sau petrec o perioadă de ședere temporară în Țările de Jos au dreptul la prestații în natură în conformitate cu polița oferită asiguraților din Țările de Jos de către instituția de la locul de reședință sau de la locul de ședere, în conformitate cu articolul 11 alineatele (1), (2) și (3) din Zorgverzekeringswet (Legea privind asigurările de sănătate), precum și la prestații în natură prevăzute de Wet langdurige zorg (Legea privind îngrijirea pe termen lung);
- (e) Punctul 1 litera (f), în versiunea în vigoare înainte de ... [data intrării în vigoare a regulamentului de modificare], continuă să se aplice persoanelor care au primit la data respectivă o prestație prevăzută la dispoziția menționată și care s-au înregistrat la CAK.”;

- (g) se introduce următoarea secțiune după secțiunea „AUSTRIA”:

„SLOVACIA

În pofida articolelor 5 și 6 din prezentul regulament, în scopul acordării prestației suplimentare pentru perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației fostei Republici Federale Cehoslovacia, doar perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației slovace pot fi luate în considerare pentru îndeplinirea condiției conform căreia este necesar cel puțin un an de asigurare de pensii în cadrul regimului slovac în perioada stabilită după data dizolvării federației [articolul 66a alineatul (1) litera (b) din Legea nr. 461/2003 Col. privind asigurările sociale].”;

- (h) în secțiunea „FINLANDA”, se elimină punctul 1;

(i) secțiunea „SUEDIA” se modifică după cum urmează:

(i) punctele 1 și 2 se elimină;

(ii) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Dispozițiile prezentului regulament privind cumularea perioadelor de asigurare și a perioadelor de reședință nu se aplică dispozițiilor tranzitorii din legislația suedeză privind dreptul la pensie garantată al persoanelor născute înainte de 1937 inclusiv, care au avut reședința în Suedia pentru o perioadă determinată înainte de a depune cererea de pensie (capitolul 6 din Legea (2010:111) privind punerea în aplicare a Codului privind asigurările sociale) referitor la capitolele 53-74).”;

(iii) punctul 4 se modifică după cum urmează:

– partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„4. În vederea calculării venitului pentru indemnizațiile teoretice de boală și indemnizațiile teoretice de reinsertie profesională în funcție de venit, în conformitate cu capitolul 34 din Codul asigurărilor sociale (2010:110), se aplică următoarele dispoziții:”;

– litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în cazul în care prestațiile sunt calculate în temeiul articolului 46 din prezentul regulament și persoana nu este asigurată în Suedia, perioada de referință este stabilită în conformitate cu capitolul 34 secțiunile 3, 10 și 11 din legea menționată, ca și cum persoana în cauză ar fi asigurată în Suedia. În cazul în care, în această perioadă, persoana în cauză nu are venituri care să îi confere dreptul la pensie în temeiul capitolului 59 din Codul asigurărilor sociale (2010:110), perioada de referință se poate calcula de la data anterioară la care persoana asigurată a obținut venituri dintr-o activitate lucrativă în Suedia.”;

(iv) la punctul 5, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„5. (a) Pentru calcularea capitalului de pensie teoretic în vederea stabilirii pensiei de urmaș în funcție de venit [capitolul 82 Codul asigurărilor sociale (2010:110)] și în cazul în care nu este îndeplinită cerința legislației suedeze privind o perioadă de cel puțin trei ani care să dea dreptul la pensie din cei cinci ani calendaristici care precedă imediat decesul persoanei asigurate (perioada de referință), se iau în considerare și perioadele de asigurare realizate în alte state membre, ca și cum acestea ar fi fost realizate în Suedia. Perioadele de asigurare realizate în alte state membre sunt considerate a fi întemeiate pe media veniturilor care acordă dreptul la pensie în Suedia. În cazul în care persoana în cauză are un singur an în Suedia care îi acordă dreptul la pensie, fiecare perioadă de asigurare realizată într-un alt stat membru este considerată echivalentă cu această valoare.”;

(j) în cadrul secțiunii „REGATUL UNIT”:

(i) punctele 1 și 2 se înlocuiesc cu următoarele puncte:

„1. În cazul în care, în conformitate cu legislația Regatului Unit, o persoană care a atins vârsta de pensionare înainte de 6 aprilie 2016 poate avea dreptul la pensie pentru limită de vârstă, dacă:

(a) cotizațiile unui fost soț sau fost partener declarat sunt luate în considerare ca și cum ar fi cotizațiile persoanei în cauză; sau

(b) soțul, partenerul declarat, fostul soț sau fostul partener declarat al persoanei în cauză îndeplinește condițiile necesare cu privire la cotizație,

în orice astfel de situație, în cazul în care soțul sau partenerul declarat, fostul soț sau fostul partener declarat desfășoară sau a desfășurat o activitate salariată sau independentă și a fost sub incidența legislației a două sau mai multe state membre, se aplică dispozițiile titlului III capitolul 5 din prezentul regulament în vederea stabilirii dreptului la pensie în temeiul legislației Regatului Unit. În acest caz, trimiterile la «perioade de asigurare» din capitolul 5 se interpretează ca trimiteri la perioade de asigurare realizate de:

- (i) soț, partenerul declarat, fostul soț sau fostul partener declarat, în cazul în care solicitarea este făcută de:
 - o persoană căsătorită sau un partener declarat; sau
 - o persoană a cărei căsătorie sau al cărei parteneriat declarat a încetat în alt mod decât prin decesul soțului sau al partenerului declarat; sau
- (ii) fostul soț sau fostul partener declarat, în cazul în care cererea este făcută de:
 - un văduv sau partener declarat care, imediat înainte de vârsta de pensionare, nu are dreptul la alocația de părinte supraviețuitor; sau

- o văduvă al cărei soț a decedat înainte de 9 aprilie 2001 și care, imediat înainte de vârsta de pensionare, nu are dreptul la alocație de mamă văduvă, la alocație de părinte supraviețuitor sau la pensie de văduvă sau care are dreptul doar la o pensie de văduvă în funcție de vârstă, calculată în temeiul articolului 52 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament; în acest sens, «pensie de văduvă în funcție de vârstă» înseamnă o pensie de văduvă plătită la o rată redusă în conformitate cu secțiunea 39 punctul 4 din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială (Social Security Contributions and Benefits Act) din 1992.

Prezentul punct nu se aplică persoanelor care ating vârsta de pensionare la data de 6 aprilie 2016 sau după această dată.

2. În scopul aplicării articolului 6 din prezentul regulament dispozițiilor care reglementează dreptul la o alocație de asistență, la o alocație de îngrijitor, la o alocație de subzistență pentru persoanele cu handicap și la o plată pentru autonomie personală, o perioadă de activitate salariată, independentă sau de rezidență desfășurată pe teritoriul unui stat membru, altul decât Regatul Unit, este luată în considerare în măsura în care este necesar pentru a îndeplini condițiile referitoare la perioadele obligatorii de prezență în Regatul Unit, anterior datei la care rezultă prima dată dreptul la prestația în cauză.”;

(ii) la punctul 4, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„4. Atunci când se aplică articolul 46 din prezentul regulament, în cazul în care persoana în cauză se află în incapacitate de muncă ce duce la invaliditate în timp ce se află sub incidența legislației unui alt stat membru, Regatul Unit ia în considerare, în sensul secțiunii 30A punctul 5 din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială din 1992, al părții 1 din Legea privind reforma protecției sociale din 2007 sau al dispozițiilor corespunzătoare în vigoare în Irlanda de Nord, toate perioadele în care persoana în cauză a primit, pentru această incapacitate de muncă:

- (a) prestații de boală în bani sau salariile ori remunerațiile care le înlocuiesc; sau
- (b) prestații în înțelesul titlului III capitolele 4 și 5 din prezentul regulament, acordate pentru invaliditatea care a urmat incapacității de muncă, în temeiul legislației celui alt stat membru, ca și cum ar fi perioade de prestații pentru incapacitate temporară de scurtă durată plătite în conformitate cu secțiunea 30A punctele 1-4 din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială din 1992, alocație pentru încadrare în muncă și sprijin (etapa de evaluare) plătită în conformitate cu partea 1 din Legea privind reforma protecției sociale din 2007 sau cu dispozițiile corespunzătoare în vigoare în Irlanda de Nord.”

10. Se adaugă următoarele anexe:

„ANEXA XII

PRESTAȚII PENTRU ÎNGRIJIREA PE TERMEN LUNG
ACORDATE PRIN DEROGARE DE LA ARTICOLUL 33A ALINEATUL (2)

[Articolul 33a alineatul (2)]

AUSTRIA

Prestația pentru îngrijirea pe termen lung în bani (Legea federală privind prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung, BGBl. I nr. 110/1993, cu modificările ulterioare) acordată ca urmare a unor accidente de muncă sau a unor boli profesionale este coordonată în conformitate cu titlul III capitolul 2 – Prestații în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale.

FRANȚA

- (a) Alocația pentru ajutor constant (Codul securității sociale, articolul L.355-1) este coordonată în conformitate cu titlul III capitolul 4 – Prestațiile de invaliditate sau cu titlul III capitolul 5 – Pensiile pentru limită de vârstă, în funcție de prestația pe care suplimentul de îngrijire este menit să o completeze;
- (b) Prestația suplimentară pentru ajutor constant (Codul securității sociale, articolul L.434-2) este coordonată în conformitate cu titlul III capitolul 2 – Prestații în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale.

GERMANIA

Prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale (volumul VII punctul 44 din Codul social german) sunt coordonate în conformitate cu titlul III capitolul 2 – Prestații în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale.

POLONIA

Suplimentul pentru îngrijire (Legea din 17 decembrie 1998 privind pensiile de limită de vârstă și de invaliditate plătite din Fondul de asigurare socială) este coordonat în conformitate cu titlul III capitolul 4 – Prestațiile de invaliditate, sau cu titlul III capitolul 5 – Pensiile pentru limită de vârstă, în funcție de prestația față de care suplimentul pentru îngrijire este destinată să îl completeze.

ANEXA XIII

PRESTAȚII FAMILIALE ÎN BANI DESTINATE ÎNLOCUIRII VENITULUI ÎN CURSUL PERIOADELOR DE CREȘTERE A COPILULUI

(Articolul 68b)

Partea I

Prestații familiale în bani destinate înlocuirii venitului în cursul perioadelor de creștere a copilului

[Articolul 68b alineatul (1)]

AUSTRIA

- (a) Indemnizație forfetară pentru îngrijirea copilului (Legea privind indemnizația pentru îngrijirea copilului, 2001/103);
- (b) Indemnizație pentru îngrijirea copilului care înlocuiește veniturile lucrative (Legea privind indemnizația pentru îngrijirea copilului, 2001/103);
- (c) Indemnizație pentru partener (Legea privind indemnizația pentru îngrijirea copilului, 2001/103).

BELGIA

Dreptul la concediu pentru creșterea copilului în cadrul unei întreruperi a carierei profesionale (Decretul regal din 29/10/1997 privind introducerea concediului pentru creșterea copilului în cadrul unei întreruperi a carierei profesionale).

BULGARIA

- (a) Prestația de maternitate și naștere (Codul asigurărilor sociale, promulgat, SG nr. 110 din 17.12.1999, în vigoare de la 1 ianuarie 2000), începând cu cea de a șasea lună de vârstă a copilului;
- (b) Prestația pentru adoptarea unui copil cu vârsta între 2 și 5 ani (Codul asigurărilor sociale, promulgat, SG nr. 110 din 17.12.1999, în vigoare de la 1 ianuarie 2000);
- (c) Prestația pentru creșterea unui copil mic (Codul asigurărilor sociale, promulgat, SG nr. 110 din 17.12.1999, în vigoare de la 1 ianuarie 2000).

REPUBLICA CEHĂ

Alocația parentală (Legea privind asistența socială de stat nr. 117/1995 Coll., cu modificările ulterioare).

DANEMARCA

- (a) Compensație pentru remunerație (Legea privind indemnizația compensatorie de maternitate pentru sectorul privat), începând cu a cincisprezecea săptămână după naștere;
- (b) Prestații în bani de maternitate și paternitate (Legea de consolidare privind dreptul la concediu și prestațiile în caz de naștere), începând cu a cincisprezecea săptămână după naștere.

ESTONIA

Prestație pentru creșterea copilului (Legea privind prestațiile familiale din 15 iunie 2016).

FINLANDA

Indemnizație pentru creșterea copilului (Legea privind asigurările de sănătate, 1224/2004).

FRANȚA

- (a) Completarea pentru libera alegere privind activitatea (copiii născuți/adoptați înainte de 1 ianuarie 2015) (articolul 60-II din Legea privind finanțarea securității sociale pentru 2004);
- (b) Prestație partajată pentru educarea copilului (PreParE) (copiii născuți la 1 ianuarie 2015 sau ulterior) (articolul 8-I-7° - Legea nr. 2014-873 din 4 august 2014 pentru asigurarea unei egalități reale între femei și bărbați).

GERMANIA

Indemnizație pentru creșterea copilului (Legea privind indemnizația de concediu pentru creșterea copilului și concediul pentru creșterea copilului).

UNGARIA

Indemnizație pentru îngrijirea copilului (Legea LXXXIII din 1997 privind serviciile din cadrul sistemului de asigurare obligatorie de sănătate).

ITALIA

Indemnizație pentru concediul pentru creșterea copiilor (Decretul legislativ nr. 151 din 26 martie 2001).

LETONIA

Prestație pentru părinți (Legea privind asigurarea pentru maternitate și asigurarea de sănătate din 6.11.1995).

LITUANIA

Prestație pentru îngrijirea copilului (Legea Republicii Lituania nr. IX-110 din 21 decembrie 2000 privind asigurările sociale de boală și maternitate, astfel cum a fost modificată).

LUXEMBURG

Venit de înlocuire pe perioada concediului pentru creșterea copilului (Legea din 3 noiembrie 2016 de reformare a concediului pentru creșterea copilului).

POLONIA

- (a) Supliment la indemnizația familială pentru îngrijirea copilului în perioada concediului pentru creșterea copilului (Legea din 28 noiembrie 2003 privind prestațiile familiale);
- (b) Prestație pentru creșterea copilului (Legea din 28 noiembrie 2003 privind prestațiile familiale).

PORTUGALIA

- (a) Indemnizație pentru creșterea copilului (Decretele-lege nr. 89/2009 din 9 aprilie 2009 și nr. 91/2009 din 9 aprilie 2009), începând cu a șaptea săptămână după nașterea copilului;

- (b) Indemnizație prelungită pentru creșterea copilului (Decretele-lege nr. 89/2009 din 9 aprilie 2009 și nr. 91/2009 din 9 aprilie 2009)
- (c) Indemnizație pentru adopție (Decretele-lege nr. 89/2009 din 9 aprilie 2009 și nr. 91/2009 din 9 aprilie 2009).

ROMÂNIA

Indemnizație lunară pentru creșterea copiilor (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111 din 8 decembrie 2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, cu modificările și completările ulterioare).

SLOVACIA

Indemnizație pentru creșterea copilului (Legea privind indemnizația pentru creșterea copilului nr. 571/2009, astfel cum a fost modificată).

SLOVENIA

- (a) Compensație pentru creșterea copilului (Legea privind protecția parentală și prestațiile familiale, Monitorul Oficial nr. 26/14 și 15/90, ZSDP-1);
- (b) Indemnizație pentru creșterea copilului (Legea privind protecția parentală și prestațiile familiale, Monitorul Oficial nr. 26/14 și 15/90, ZSDP-1).

SUEDIA

Prestație parentală [capitolul 12 din Codul asigurărilor sociale (2010:110)].

Partea II

Statele membre care acordă integral prestațiile familiale menționate la articolul 68b

[Articolul 68b alineatul (2)]

ESTONIA

FINLANDA

LITUANIA

LUXEMBURG

SUEDIA”.

ANEXA II

Modificarea anexelor la Regulamentul (CE) nr. 987/2009

Anexele la Regulamentul (CE) nr. 987/2009 se modifică după cum urmează:

1. Anexa 1 se modifică după cum urmează:

- (a) secțiunea „BELGIA-GERMANIA” se elimină;
- (b) în secțiunea „BELGIA-FRANȚA”, litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) Schimburile de scrisori din 21 noiembrie 1994 și 8 februarie 1995 privind procedurile de stingere a creanțelor reciproce în temeiul articolelor 93, 94, 95 și 96 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72, în versiunea modificată prin schimburile de scrisori din 2 aprilie 2021 și 21 noiembrie 2022.”;
- (c) în secțiunile „DANEMARCA-FINLANDA” și „DANEMARCA-SUEDIA”, textul se înlocuiește în fiecare caz cu următorul text:

„Acordul administrativ pentru punerea în aplicare a Convenției nordice privind securitatea socială din 12 iunie 2012.”;
- (d) secțiunea „GERMANIA-FRANȚA” se elimină;
- (e) în secțiunea „GERMANIA-LUXEMBURG”, literele (a) și (b) se elimină.

(f) în secțiunea „FINLANDA-SUEDIA”, textul se înlocuiește cu următorul text:

„Acordul administrativ pentru punerea în aplicare a Convenției nordice privind securitatea socială din 12 iunie 2012.”

2. Anexa 5 se elimină.
3. Se adaugă următoarea anexă:

„ANEXA 6

(Articolul 15 alineatul (1b))

Sectorul construcțiilor

În sensul articolului 15, sectorul construcțiilor include toate lucrările de construcții aferente construcției, reparării, întreținerii, transformării sau demolării clădirilor, în special următoarele lucrări:

1. excavații;
2. terasament;
3. lucrări propriu-zise de construcții;
4. montare și demontare a elementelor prefabricate;
5. amenajare sau echipare;
6. transformare;

7. renovare;
8. reparații;
9. demontări;
10. demolări;
11. mentenanță;
12. întreținere, lucrări de vopsire și curățare;
13. îmbunătățiri.”

Comisia a făcut o declarație privind controlul, activarea și plasarea pe piața forței de muncă cu privire la prezentul regulament, care poate fi consultată la adresa ... [JO: a se introduce referința JO a declarației Comisiei și linkul ELI].

Comisia a făcut o declarație privind lucrătorii sezonieri cu privire la prezentul regulament, care poate fi consultată la adresa ... [JO: a se introduce referința JO a declarației Comisiei și linkul ELI].
